

TĖVIŠKĖS AIDAI

N2 (1693) 1990 m. sausio mėn. 30 d.

XXXV METAI

Melbourne

Vakarų Lietuva

Rašo Albinas Pocius

Mes visi daug kartų skaitėme spaudoje apie reikalą atstatyti Lietuvos valstybę etnografinėse sienose į kurias įeina visos Vilniaus kraštas, Suvalkų trikampis ir Prūsų Lietuva. Vilniaus kraštą mes suprantame ne pagal 1939 m. Stalino nubrėžtą liniją, bet pagal 1920 m. liepos mėn. 12 d. su Sovietų Rusija pasirašytą Taikos sutartį, su Breslauja, Ašmena, Lyda ir Gardinu. Suvalkų trikampį sudaro lenkų okupuoti Seinai, Punkskas, Suvalkai ir Augustavas iki Bebrų upės.

Dabartiniu metu vis labiau keliamas reikalas į Etnografinės Lietuvos ribas įjungti ir Prūsų Lietuvą, ypatingai Karaliaučiaus kraštą, kuris 1945 m. Potsdamo konferencijoje buvo atskirtas nuo Vokietijos ir pažadėtas Lietuvai, bet dėka rusų gobšumo ir Sniečkaus, Gedvilos, Sumausko, Paleckio ir Zimano bei kitų tuometinių komisarių išdaviško žioplumo atiteko Sovietų Rusijai.

Kiekvienas žmogus, kuris moka skaityti žemėlapi, turėtų suprasti, kad rusai užimdami Karaliaučiaus kraštą ieškojo netik gerų uostų ir išėjimo į Baltijos jūrą, bet turėjo savo planą iš visų pusių apsupti Lietuvą, kad mes sutirptume slavų jūroje.

Karo metu Maskvos radio beveik kasdien skelbė, kad Prūsų Lietuvos prijungimas prie Lietuvos, bus tik mažas atlyginimas Lietuvai už kryžiuočių ir nacių padarytas skriaudas istorijos bėgyje. Rusams užimant Karaliaučiaus kraštą apie 600,000 vietinių gyventojų, kurie nepritarė nacių santvarkai arba simpatizavo Lietuvai nebėgo, nes tikėjosi, kad po Lietuvos valdžia, jų teisės bus įstatymais apsaugotos.

Sitai galvodami jie padarė fatalinę klaidą. Rusai tą kraštą neįjungė į Lietuvos administracines ribas, bet valdė kaip užkariautą ir okupuotą sritį. Prievartavimais, badu, masiniais šaudymais belaisvių ir deportacijomis į Sibiro vergų stovyklas, sunaikino visus ten pasilikusius gyventojus. Išsigelbėjo tik tie, kurie sugebėjo pabėgti į Lietuvą, kur ūkininkai priglaudė jų šeimas.

Išnaikinę vietinius gyventojus rusai Karaliaučiaus kraštą pavertė nauja Rusijos kolonija, priveždami iš Rusijos apie 700,000 kolonistų. Čia Rusijos provincijų ir rajonų administracija turėjo progą atsikratyti visais tinginiais, vagimis, ir darbo vengiančiais savo antros klasės piliečiais, kurie turtingą Karaliaučiaus kraštą pavertė piktžolynais.

Rusijos valdžia norėdama ir Klaipėdos miestą padaryti rusišku uostu, ištrėmė į Sibirą arba išvarė į Vokietiją daugumą vietinių gyventojų, kad į jų vietą galėtų atvažiuoti klajokliai kolonistai iš „Plachiosios tėvynės“. Pokario metais Lietuvos komunistinė valdžia neturėjo drąsos pasipriešinti „didžiarių“ ekspansinei politikai arba dėl savo ribotos inteligencijos negalėjo

atsikratyti senos kaimiškos galvosenos, kad kiekvienas mažlietuvis jau yra kartu ir baisus hitlerininkas, kurį reikia kaip galima greičiau sunaikinti.

Dabartiniu metu Lietuvoje prasidėjus tautiniam atgimimui, pasikeitė politika ir Maž. Lietuvos klausimu. Klaipėdoje, Silutėje, Tilžėje ir Karaliaučiuje pradėjo organizuotis išlikę gyvi Maž. Lietuvos lietuvninkai. Tilžėje veikia Vyduno draugija, Vilniuje veikia Prūsos draugija. Klaipėdoje leidžiamas dvisavaitinis laikraštis „Maž. Lietuva“ ir Silutėje „Pamarys“. Paskutiniu laiku Lietuvoje vis dažniau pradedamas kelti klausimas dėl Karaliaučiaus grąžinimo Lietuvai. Taip pat pradėta reikalauti, kad Sąjūdis sudarytų kriminalinę komisiją, kuri ištirtų kas kaltas dėl Prūsų Lietuvoje įvykdyto genocido.

1989 m. spalio mėn. Čikagoje buvo Amerikos Lietuvių Kongresas, kuris tarp daugelio svarbių nutarimų priėmė labai svarbią rezoliuciją Maž. Lietuvos reikalu. Cituojame: Rezoliucija Nr. 7. „Kongresas kviečia išsivijios ir Tėvynės organizacijas, siekiančias atkurti Nepriklausomą Lietuvos valstybę ir istoriškai teisinėse sienose, telkti pastangas integruoti Lietuvon visa Maž. Lietuvą. Dabartinis militarinis rusų kolonistų

jėgų ten įsikūrimas, kaip ir Vakarų Vokietijos užuominos Maskvai įkurdinti Prūsų Lietuvoje surusėjusius Volgos vokiečius, prievarta passkleistus visoje Sovietų Sąjungoje, sudaro didelį pavojų lietuvių tautai ir jos istorinėse ribose atsikursimai Lietuvos valstybei.“

Si Amerikos Lietuvių Kongreso rezoliucija yra privaloma visai išsivijai, kaip gairės reikalaujant Karaliaučiaus kraštą prijungti prie Lietuvos. Nebijokime ten padarytų sunaikinimų. Darbščios lietuvių rankos viską atstatys, o mūsų žmonėms neberekės važiuoti į Brazilijos kavos plantacijas arba kirsti Karelijos miškus.

Per visas mūsų organizacijas ir bendruomenės suvažiavimus visi vieningai kelkime reikalavimus, kad Karaliaučius ir visas Priegliaus baseinas būtų prijungtas arba grąžintas Lietuvai.

Daug laikraščių Lietuvoje ir Amerikoje jau beveik kiekviename numeryje įsideda kilusį šūkį: „Lietuvi, visada atsimink, kad Nemunas nėra Lietuvos siena. Ten anapus Nemuno yra Prūsų Lietuva, mūsų protėvių žemė.“ Būtų gera, kad Australijos lietuvių spauda surastų nors mažą kampelį šitam kovos šūkiui dėl Prūsų Lietuvos. Šitą šūkį jau visi metai kaip spausdina ir Adelaidės Lietuvių Žinios, tikimės, kad ir kiti laikraščiai tai padarys, nes kaip minėjome ankščiau, Amerikos Lietuvių Kongreso rezoliucija Maž. Lietuvos klausimu yra privaloma visai išsivijai.

Alfonas STABINGIS

Atėjūnas

*Kam apkalėt pančiais mano rankas,
Kam atėmėt laisvę uždarėt už grotų?
Kam užnuodintot mano jaunystės
dienas,
Ar vien dėl to, kad už laisvę kovojau?..*

*Jūs siautėt po šalį ir griovėte viską,
Jūs žudėte brolius ir vežėt tėvus,
Lietuviais užpildėte šaltą Sibirą,
O sakėte laisvę atnešę pas mus.*

*Jūs norėjote, kad aš savo tautą
išduočiau,
Kad užmirščiau ko mokė senoji motulė,
Kad pavirščiau Judu ir savuosius
parduočiau,
Parduočiau jums tėvą, mamytę, sesulę...*

*Bet aš pamylėjęs tėvynės laukus,
Jos girių ošimą, mergužių dainas,
Palikęs taip mylimą sesę, tėvus
Išėjau su ginklu jiems laisvės parnešt.*

*Prie kelio žydėjo melsvos alyvos,
Paupiuose juokėsi baltosios ievos ...
Gaisrais pasipuošę gimtoji tėvynė,
Krauju nusidažę pavasario dienos ...*

*„Keršto, vien keršto už gimtąją žemę! ...
Keršto už seses, už motinos raudą! ...“
Mirtis išdaviškams pardavusiems šalį ...“
Po Lietuvą plačią kovos aidai gaudė.*

*Apgavę klasta mane jūs pagavot,
Apkalę grandinēm uždarėt už grotų.
Liūdnei girios medžiai šakomis lingavo,
Rasa gailiai verkė berželiai skaroti.*

*Mane jūs kankinkit, mane nužudykit,
Ar vežkit į tolimą šaltą Sibirą,
Bet laisvės troškimo širdy neišnaikinsit,
Nes ji galingesnė už pančius jūs yra.*

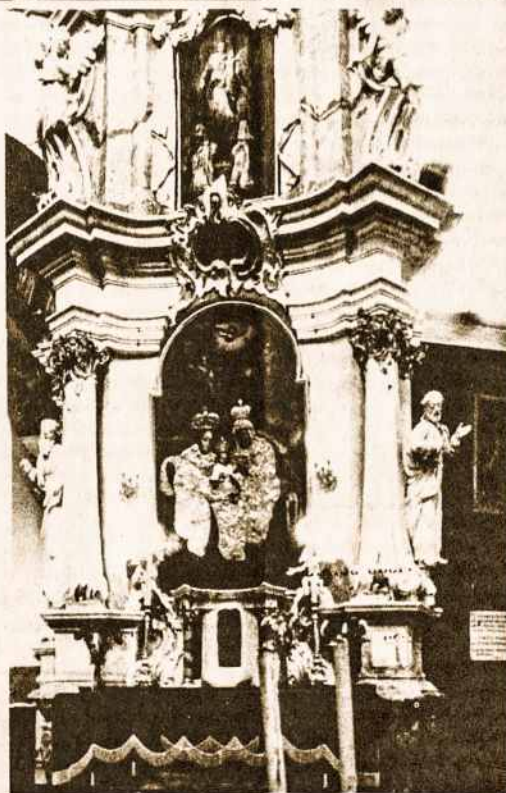
*Ir greit iš griuvusių pakils mūs tėvynė,
Pakils iškankinta laisva Lietuva,
Nes jūsų galybė jau nyksta ir byra,
Nekaltai pralieto juk kraujo gana! ...*

Karaganda, 1950. I. 12

Alfonas Stabingis būdamas Sibiro vergų stovykloje juos pasislėpęs kūrė. Per dažnas kratas juos atėmė, bet dalį paslėpęs išsinešė į laisvę. Lietuvoje dar yra sunku su jais patekti į vietinę spaudą. Norėčiau jam padaryti paslaugą, kad jo tokiame varge sukurti eilėraščiai išvystų dienos šviesą.

Zinios iš Lietuvos: Lietuvos Darbininkų sąjunga gruodžio devintą kreipėsi į visus Sovietų Sąjungos darbininkus, paremdama jų reikalavimą panaikinti TSRS Konstitucijos šeštąjį straipsnį, kaip atgyvenusį ir prieštaraujantį demokratijai bei pertvarkai. Lietuva, pažymi pareiškime Lietuvos Darbininkų sąjunga, yra pirmoji TSRS respublika, kur laimėjo visuomenės ir darbininkų troškimas panaikinti partitokratijos ir biurokratijos viešpatavimą ir diktatą. Lietuvos darbininkai, pažymima baigiant pareiškimą, remia jūsų kovą ir tiki, kad savo tikslą pasieksite. Šį pareiškimą TSRS darbininkam pasirašė Lietuvos Darbininkų sąjungos vice-pirmininkas Alfonso Jarmala ir atsakingas sekretorius Algimantas Arnastauskas.

LRTV

Tytuvėnų bažnyčios šoninis altorius

Peilio smūgis į nugarą

Vilnijos lenkai

„Mus surišo Jogailos vestuvės...“ - šiais mūsų tautos dainiaus Maironio žodžiais, ištartais jo poemoje „Raseinių Magdė“ maršalkos Daugirdo lūpomis, poetas išreiškė Lietuvos draugystės su Lenkija užomazgą. O kas buvo toliau, visi gerai žinome. Tiesa, ši draugystė atnešė Lietuvai nemaža gera (krikštas, suartėjimas su Vakarais, kultūra, švietimas, mokyklos), bei ir kaina už tai buvo nežmoniška: Lietuva per šimtmečius neteko daugiau kaip trečdalis savo žemių bei tautiečių jų nutautinimu, savo intelektualinio sluoksnio (bajorijos) ir pagaliau valstybinio savarankiškumo. Bet ir su unijinės valstybės žlugimu Lietuvos bėdos su lenkais nesibaigė. Lenkai stengėsi mus nutautinti netgi ir carinės Rusijos okupacijos metais. O baigiantis I pasauliniam karui jie įvairiais nešvariais būdais darė viską, kad Lietuva neatsikeltų nepriklausoma. Tuo ypatingai rūpinosi nutautusių Lietuvos bajorų ainis J.Pilsudskis. Viktoras Čeceta (gimęs 1905 m.) ilgametis (1928-1940 m.) Lietuvos diplomatas, pokario metais tremtyje išgyvenęs 30 metų, (1989.X.28) Vilniuje leidžiamajame „Vakarinių naujienų“ dienraštyje, yra paskelbęs pluoštą atsiminimų iš savo tarnybos laikų. Čia jis ilgiau sustoja prie prof. M.Roemerio, kuris I pasaulinio karo metu, jo žodžiais, „buvo artimas lenkų lyderiui Juozui Pilsudskui, drauge su juo kariavo dėl Lenkijos nepriklausomybės. 1919 m. Roemeris vadovavo Pilsudskio pasiūstai į Lietuvą delegacijai, kuri pasiūlė Lietuvos vyriausybei atnaujinti su Lenkija uniją ir atgaivinti Didžiąją Lietuvos Kunigaikštiją. Bet po to, kai 1920 m. Želigovskis, Pilsudskio lieptas, užėmė Vilnių, M.Roemeris prieš tokią aktą užprotestavo ir apsigyveno Kaune.“ Toliau jis mini M.Roemerio dienyną, kurio yra 40 rankraštinių tomų (lenkų kalba), saugomų Vilniaus archyvuose. Štai kai kurios ištraukos iš laiško, kurį M.Roemeris 1922 m. parašė J.Pilsudskui: „Skaičiau, Pone, Tavo kalbą, kurią pasakei Vilniuje per Vilniaus prijungimo prie Lenkijos iškilmes. Skaičiau ją Kaune. Iškęšk, Pone, ką apie ją pasakys Lietuvos sūnus ir pilietis. Pirmoji kalbos dalis - didinga, kupina jėgos ir grožio; joje gili pagarba senovinei Lietuvai, kurios kūryba - Vilnius, Tautos sostinė, Lietuvių valios bei veiklos šventas simbolis. Kovoju, Pone Tavo vadovybėje už Lenkijos Nepriklausomybę. Tikėjau, kad toji Nepriklausomybė bus kelias į Nepriklausomybę, nes buvai joje didis. Lietuvos istorijoje esi blogiau negu mažas. Iškęšk, kad tai sakau aš, vienas iš Tavo gretų. Sakau tai Tau, nes Patsai pavadinai save Lietuviu ir lietuvišku žodžiu prabilai. Tad Lietuva Tave teis.“

Bet Prof. M.Roemerio tiesūs ir teisingi žodžiai Lenkijos ir jos maršalo nesugrąžino. Atvirščiai, lenkai visais būdais stengėsi užgrobtą Lietuvos rytinę ir pietinę galą

Bronius Kviklys
mūsų specialus bendradarbis Cikagoje

kolonizuoti. Kaip ta kolonizacija buvo vykdoma, žinių yra pateiktas 1939 m. rašytojo Rapolo Mackevičiaus redaguojamas ir Vilniuje leidžiamas „Lietuvių balas“. Štai kai kurios ištraukos, perspausdintos iš „Atgimimo (Nr. 5, 1989): „Prieš I pasaulinį karą į Vilnių ir jo kraštą iš Lenkijos gilumos važiuavo pavieniai lenkai, tačiau Želigovskui užgrobus Vilnių su jo žemėmis, jau po 1919-1920 metų, kaip prisimena senieji vilniečiai ir liudija Lietuviška šio krašto spauda, tiesiog vagonais buvo gabenamos ištisos šeimos iš Lenkijos ir apgyvendinamos Vilniaus krašte. Tai buvo visokio plauko „galileušai“... Atgantieji pas mus iš Lenkijos gilumos lenkai ne tik išvisur stengėsi išgyvendinti lietuvius, bet be jokio pasigailėjimo varydavo lauk ir vietos lenkus, kurie mūsų krašte galėjo išsilaikyti tik žemesnėse paskutinėse vietose. Kolonizacija ėjo drauge su pilsudskine nacionalistine politika. Ji buvo nukreipta ne vien prieš lietuvius, bet ir prieš rusus, gudus, ukrainiečius, karaimus, žydus... Vilniaus mieste per visą lenkų okupaciją visais būdais buvo stiprinamas jų tautinis elementas, remiamos lenkų kultūrinės ir švietimo įstaigos“. Ypač aktyvus lenkinimo darbe buvo arkiv. R.Jalžbykovskis. Naudotos ir įvairios policinės priemonės.

Ir štai, Lietuvai atgavus dalį Vilniaus krašto, atiteko toks palikimas. Šiuo metu Lietuvoje yra apie 260,000, tai gi apie 7% lenkų ar lenkais užsirašiusių asmenų, ne tik Vilniaus krašto, bet ir Nepriklausomos Lietuvos teritorijoje buvusius lenkus priskaitant. „Vakarinės naujienos“ (X.9) yra pateikusias rytinių Lietuvos rajonų gyventojų tautinę sudėtį procentais, pagal 1988 m. priskaičiuotus duomenis. Ignalinos rajonas - 38.4% lietuvių, 7.4% lenkų, 40.4 rusų. Toliau (atitinkamai): Molėtų r.- 81.6; 14.0; 3.8%. Salčininkų r.- 7.5; 81.4; 5.9%. Sirvintų r.- 84.0; 12.3; 2.4%. Svenčionių r.- 47.1; 29.0; 16.5%; Trakų r.- 57.1; 24.2; 12.1%; Verėnos r.- 90.1; 7.0; 1.4%; Vilniaus r.- 19.2; 65.1; 6.6%. Vilniaus mieste iš 582,000 gyventojų, lenkais užsirašė apie 18%, kai lietuvių yra daugiau 50%.

Negalima pasakyti, kad Lietuvos rytinių rajonų lenkai būtų lojalūs Lietuvai, kaip yra kitų tautybių piliečiai. Ir štai, Lietuvai sunkiu metu, kada ji nori išsivaduoti iš Maskvos globos. Vilnijos lenkai yra ne Lietuvos, bet Maskvos pusėje. Jie šaukia esą Lietuvos valdžios skriaudžiami, persekiojami. Jeigu ilgus dešimtmečius jie buvo lojalūs, tai dabar paskelbus lietuvių kalbą valstybine, jie pradėjo šį įstatymą ignoruoti ir pareikalavo

autonomijos. Lenkams talkina rusai, juos remia Maskva ir Lenkijos įstaigos. Ypatingai į pagalbą lenkams atėjo Ivanovo ir Gelbacho sukurta „Jedinstvo - Jednoščė“ politinė organizacija. Pasipylė skundai į Maskvą, lietuvių kalba visur ignoruojama.

Bet ar lenkai Lietuvoje skriaudžiami? Iz. Simelionis „Vilniaus balse“ (Nr. 3, 1989) apie Lietuvos lenkus pateikia tokius duomenis. Vilniaus rajone gyvena 58,000 lenkų. Iš jų šeimų tik 3706 vaikai lanko lenkiškas mokyklas, kiti tėvai, namie kalbėdami dažniausia gudiškai, leidžia vaikus į rusiškas mokyklas. Vilniaus rajone gyvena apie 8,000 rusų, o rusiškas klases lanko 5444 mokiniai. Iš viso ten yra 45 mokyklos. Iš jų tik dvi lietuviškos, 27 lenkiškos, 13 trikalbės, 7 dvikalbės (lenkų-rusų). Iš 45 mokyklų 37-ioms vadovauja lenkai, 5-ioms rusai ir tik trims lietuviai. Iš viso Lietuvoje yra 92 lenkiškos mokyklos. Vadinasi, jeigu kas yra skriaudžiami, tai tik lietuviai, o ne lenkai. Panašūs duomenys ir valdžios įstaigose. Iš 17-os kolchozų vadovų tik 4 lietuviai. Panaši padėtis Salčininkų rajone. Taiji kultūrinės autonomijos reikia ne lenkams, bet lietuviams. Gražina Mareckaitė „Vilniaus balse“ (Nr. 3, 1989) rašo: „Lenkų nacionalinių autonomijų skelbimas užklupo lietuvius kaip tas peilio smūgis į nugarą... Bet kažin ar tuos autonomijų skelbėjus apskritai galima vadinti lenkais. Tai akivaizdus „Jedinstvos“ padalinys, betautė sovietizuota valdininkų kasta, susiformavusi stalinizmo-brežnevizmo metais. Tas rusifikuotas pasienio substratas skubotai prisidengė lenkiškumo iškaba, nes jaučia, kaip nedaug šancų turi išlaikyti valdžią savo rankose... Negalima nematyti ir antrosios Vilniaus krašto lenkų srovės - tų, kurie jis garsiau dainuoja Želigovskio maršus, šlovina Pilsudskį“. Vienas iš lenkų vadovų yra deputatas Ivanas Tichonovičius, atsikraustęs iš Gudijos ir ten palikęs jo vadovautus jau surusintus lenkus.

Vilnijos lenkų problema yra rimta, bet Sąjūdžio vadovai ir sveikai galvojančiai Lietuvos piliečiai tikisi su lenkais susijusius sunkumus nugalėti.

Žmogaus teisių gyvybos atstovai. Paryžiuje veikianči tarptautinė žmogaus teisių federacija pranešė, kad sausio 18-20 dienomis, pirmą kartą Čekoslovakijos sostinėje Prajoje susirinko centro bei Rytų Europoje jau veikiančių ar besikuriančių žmogaus teisių gynybos sąjūdžių bei organizacijų atstovai. Susitikimo tikslas yra - nustatyti bendros ir suderinto veiklos gaires ateičiai, siekiant, kad visuose Centro bei Rytų Europos kraštuose būtų gerbiamos ir apsaugotos visos pagrindinės žmogaus teisės, tuo būdu atveriant kelią tiems kraštams į suvienytą ir žmogaus teises gerbiančią Europą. Pagal turimas informacijas, Prahos susitikime dalyvaus žmogaus teisių gynybos organizacijų atstovai iš Lenkijos, Vengrijos, Slovėnijos ir Armėnijos, taip pat iš Bulgarijos ir Čekoslovakijos. Rytų Vokietijoje ir Sovietų Sąjungoje besikuriančios žmogaus teisių lygos pasijų į Prahą savo stebėtojus.

IVYKIAI

Lietuvių tauta yra vieninga. Tejsitinkina visi, kad lietuvių tauta yra ne tik vieninga, bet ir tvirtai pasiryžusi taikingomis priemonėmis siekti nepriklausomybės, draugiškai sugyventi su savo kaimynais, pasirošusi tartis su Kremliumi, tačiau nesileidžiant į kompromisus, kurie Lietuvą vėl nustumtų į 19-ąjį šimtmetį. Tik būdama nepriklausoma lietuvių tauta gali išsigelbėti. Lietuvos atskyrimas nuo Sovietų Sąjungos nebūtų smūgis Gorbačiovo pertvarkai, bet, priešingai, jos didžiausias laimėjimas.

Popiežius lankysis vakarų Afrikoje. Iš Vatikano pranešama, kad Popiežius Jonas Paulius II-sis nuo sausio dvidešimt penktos ligi vasario pirmos dienos lankysis vakarinėje Afrikoje. Tai bus jau 45-oji Sventojo Tėvo apaštalinė kelionė už Italijos ribų, ir šeštoji Afrikos kontinente. Jos metu Jonas Paulius II-sis aplankys penkis vakarinės Afrikos kraštus, būtent, Zaliojo Kysulio respublika, Gvinėją Bissau, Malio respublika, Burkiną Fazo ir Tčadą.

Dalai Lama. Tibetu budistų dvasinis vadovas Dalai Lama, Norvegijos sostinėje Oslo priėmė jam paskirtą šiemetinę Nobelio Taikos premija už pastangas taikingomis priemonėmis atkovoti savo tautai laisvę. Nobelio Taikos premijos skyrimo komiteto pirmininkas Aarvik savo žodyje apkaltino Kiniją pačiu bauriausiu nusikaltimu, būtent, siekiu sunaikinti visą tibetiečių tautą, prievartiniu būdu prijungus ją prie Kinijos. Dalai Lama, iš savo pusės, pažymėjo, kad Nobelio Taikos premiją priima visų pasaulyje pavergtų žmonių vardu, taip pat išreiškė padėką visiem tiem žmonėm pasaulyje, kurie ryžtingai kovoja už žmogaus ir tautų laisvę ir už visuotinę taiką.

Gamyklų darbininkai streikuoja Kaune. Šia proga pažymėtina, kad aštuonios gamyklos Kaune visuotiniu streiku parėmė akciją prieš neteisėtą jaunuolių ėmimą į okupacinę TSRS kariuomenę. Pagal Vakarų pasiekusias informacijas, gamyklų darbininkai Kaune lapkričio 29 dieną buvo paskelbę penkiolikos minučių streiką. (LIC)

Numirė kun. Antanas Augustis. Romą, deją, pavėluotai pasiekė žinia, kad gruodžio septintą dieną Lietuvoje mirė Kretingos parapijos altaristas kunigas jubiliatas Antanas Augustis. Velionis buvo aštuoniasdešimt vienerių metų amžiaus, kunigu buvo išventintas 1934-ais metais, Kretingoje dirbo paskutiniuosius devynerius savo gyvenimo metus. buvo palaidotas Kretingoje. Mūsų turimomis žiniomis, kunigas Antanas Augustis yra 18-tas šiemet Lietuvoje ir trečias Telšių vyskupijoje miręs kunigas.

Ar Sovietų kariuomenė dalyvaus Lietuvos rinkimuose? Artėjant vasario 24-ą įvyksiantiems rinkimams į Aukščiausiąją Tarybą, Lietuvoje pagrįstai baiminamasi, kad jei raudonosios armijos kariams bus leista balsuoti, tai žymiai padidins rinkimuose dalyvausiančių nelietuvių skaičių. Yra pavojus, kad sovietinė valdžia rinkimų metu galinti atsiųsti papildomus kariuomenės dalinius, o tai dar labiau padidintų nelietuvių rinkėjų nuošimtį. Galop, nėra viešai paskelbta, koks raudonarmiečių skaičius yra šiuo metu dislokuotas Lietuvoje. Spėjama, kad jų yra tarp 50 ir 200 tūkstančių.

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mieldažys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$25. Kituose kraštuose \$30. Atskiras numeris 50c. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$1.50. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Published by Dr. Pranas Dauknyš
18 Henry St., Kensington 3031
President of the Lithuanian
Catholic Federation

Dar apie Vašingtono politiką

Rašo Dr. Jonas Kunca

Kadangi S.Amerika yra vienintelė šalis, kuri šiuo momentu galėtų padėti Pabaltijo valstybėms išsilaisvinti, norint nenorint mes esame priversti domėtis Vašingtono politika ir kiek galint ją pakreipti mums palankia linkme. Reikia pasakyti, kad iki šiol nesuradom konkrečios pagalbos iš ten, iš kur daugiausiai tikėjome. Dar blogiau. Po prez. Bush išsireiškimo, tiesa gana migloto, susidarė įspūdis, kad Baltieji Rūmai lyg tai yra pasiruošę mus palikti prijungus prie S.Sąjungos, kad pastarąją išgelbėtų nuo sugriuvimo... Po to amerikiečių spauda pradėjo daug rečiau minėti įvykius Pabaltijy. Iki šiol mūsų išeivija neturėjo konkrečios informacijos apie jai labai rūpimą dalyką - S.Amerikos nusistatymą dėl Pabaltijo ateities.

Sio straipsnio autorius ėmėsi asmeniškos iniciatyvos kaip nors išaiškinti šią padėtį. Neminėsiu mano informacijos šaltinio, nes tas nebūtų naudinga, tik užtikrinu skaitytojus, kad informacija yra 100% patikima. Šiuo momentu Vašingtono Politika liečianti Pabaltijį yra sekanti:

- 1) Toliau nepripažinti nelegalios Pabaltijo valstybių okupacijos.
- 2) Pritarti pilnai Pabaltijo valstybių ekonominei autonomijai.
- 3) Ekonominė autonomija suprantama, tik kaip pirmas konkretus žingsnis į Pabaltijo valstybių nepriklausomybės atsiemimą.
- 4) Maskva yra įspėta, kad jėgos vartojimas Pabaltijy rimtai pakenktų abiejų šalių santykiams.
- 5) Maskva yra pareiškusi Vašingtonui, kad S.Sąjunga neplanuoja jėgos pavartojimo Pabaltijy.

Iš to galima suprasti, kad Vašingtonas, bent šiuo momentu, nežada kelti Pabaltijo kraštų dekolonizacijos klausimo, kad tuo nepaskubintų Gorbačiovo pašalinimo iš dabartinių pareigų su visom galimom, greičiausiai neigiamom, pasėkom.

Cia reikia pridurti, kad ta politika galėtų staiga pasikeisti, jei susidarytų skirtingos sąlygos.

Zinant tai, mums verta greit pagalvoti, kokia kryptim vesti mūsų pačių politinę akciją. Jei jau žinom, kad B.Rūmai, bent šiuo momentu, visai negalvoja reikalauti, kad rusai apleistų Pabaltijį, nieko nelaimėsime bombarduodami amerikiečių politikos vadus su prašymais daryti tai, ko jie nemano daryti. Pasiektumėm gal tik jų vengimo su mumis kabėti ir tartis. Tai nereikia, kad mes privalom tylėdami priimti tokią padėtį. Mūsų laivės klausimą turim, kiek tik galim kelti amerikiečių spaudoje, kongrese ir senate. Kiekviena svarbi žinia iš ok. Lietuvos apie pastangas atgauti laisvę savaime nuskambės per pasaulį ir pačią S.Ameriką. Įvedimas daugpartinės sistemos mūsų krašte kaip tik buvo tokia žinia. Lietuvos kompartijos savystovumo paskelbimas, gal bus sekanti žurnalistam įdomi naujiena. Taip mes galim ir turim išlaikyti mūsų teisingų reikalavimų aktualumą iki ateis tinkamas momentas Vašingtono politikos pakeitimui.

Galim ir turim prašyti Vašingtono, kad jis paveiktų Maskvą praplėsti ekonominės autonomijos ribas taip, kad mūsų

tauta iš tikrųjų galėtų ramiai pradėti ekonomijos atstatymo darbą. Nežinau ją liečiančio įstatymo smulkmenas, bet ir be jų yra aišku, kad trūksta teisės turėti savą valstybinį banką, savą valiutą ir sienų kontrolę, be to yra neįmanoma tinkamai tvarkyti šalies ekonominę gyvenimą. O Lietuvai, Rusijai ir pačiam Gorbačiovui skubiai reikia, kad reformos Pabaltijy būtų sėkmingos.

Iki šiol lietuviai gana daug atsiekė be svetimų pagalbos. Lietuvos parlamentas panaikino kompartijos monopolio teisę, įveddamas daugpartinę demokratišką sistemą. Pati Lietuvos komunistų partija, kuri iki šiol buvo Maskvos kolonializmo įrankis, pasiskelbė savarankiška gruodžio mėn. 20 d. nežiūrint visu perspėjimų ir grasinimų. Jos pirmasis sekretorius Algirdas Brazauskas parodė čia jo politinį apdairumą ir drąsą. Pati viena Lietuva sugeba neatsilikti nuo kitų Rytų Europos valstybių, kurios perėjo į demokratinę santvarką be S.Amerikos pagalbos. Nuėję iki pusiaukelio į laisvę, sugebėsim nužingsniuoti ir likusią kelio dalį be svetimoms lazdos. Po Rytų Vokietijos, Lenkijos, Vengrijos, Čekoslovakijos ir Rumunijos dabar ateina mūsų eilė.

Pabaltijo padėtis yra skirtinga. Maskva yra užsispyrusi jį pasilaikyti. Bet šiandien imperialistinės užmačios nedaug tereiškia. Tikrąją jėgą turi ne armijos ir politbiurai, bet laisvės reikalaujančios masės ir istorijos eiga.

Gerai, kad S.Amerika yra pasisakiusi prieš jėgos pavartojimą Pabaltijy. Tik savo neapgalvotu žygiu Panamoje Vašingtonas yra praradęs dalį moralinės teisės reikalauti kitų nesikišimo į svetimų valstybių reikalus. Yra teisybė, kad buvęs Panamos diktatorius spekuliuojo heroinu, kad laužė demokratijos principus, kad jo policija nušovė amerikiečių kari. Ar tas pateisina krašto invaziją su

25,000 kareivių ir dar pastaciausią S.Ameriką į donchikotišką padėtį, tai jau kitas dalykas. Pasaulinė galybė turėtų gerai pagalvoti prieš darant tokį žingsnį. Dabar nesugebėjo atstatyti krašte tvarkos ir dar davė rusam progą pasakyti, kad amerikiečiai neturi teisės mokyti Maskvos moralės. Tai atsitinka su S.Amerika ne pirmą kartą. Ten kur reikia, Rytų Europoj ir Pabaltijy, ji yra tiek santūri, kad beveik tyli. Kur nėra pakankamai rimtos priežasties, ten Vašingtonas nori parodyti savo galybę ir save apjuokina.

Mes, su S.Amerikos pagalba ar be jos, visvien išlaisvinsim savo kraštą, nes turim mūsų pusę ne tik laisvę evoliuciją, vedančią į laisvę ir demokratiją, vistik pravartu žinoti apie Vašingtono nusistatymą dėl Pabaltijo, kad galėtumėm geriau koordinuoti mūsų akcijas neturėdami nepagrįstų iliuzijų.

Akademinių skautų 65 metų jubiliejus

Melbourno Akademių Skautų Sąjūdžio skyrius 1989.X.22 atšventė 65 metų jubiliejų nuo Akademių Skautų Sąjūdžio įsikūrimo Lietuvoje. Dalyvavo 20 narių bei kviestų svečių. Šventės eigą pradėjo skyriaus pirm. A.Vaitiekūnas, kuris po įžanginio žodžio kvietė Australijos Rąjono v.s. fil. V.Vaitkų skaityti paskaitą apie naujai atsikūrusį Lietuvos skautų sąjūdį. Savo paskaitoje, V.Vaitkus apibūdino įžymius Lietuvos skautų vadovus ir skautijos veiklą bei atsikūrimo procesą. Po to šventės dalyviai pasirašė sveikinimą Lietuvos naujiems skautams, linkėdami stiprybės ir klestėjimo tautos ir ideologijos labui. Šventė pasibaigė himnu. Vyko aukų rinkliava padėti atsikūrusiai Lietuvos skautijai. Aukojo: kun. P.Dauknyš, J.Vizbaras po \$25; A.Staugaitis, V. ir E.Pankevičiai po \$20; K. ir D.Lynikai, V. ir J.Žitkevičiai, V.Vaitkus, A.Vaitiekūnas ir A.Žilinskas po \$10. Viso \$140. av

„Tėviškės Aidų“ lankstytojų savanoriškos tarnybos nariai 1989.XII.15 paruošę kalėdinės laidos išsiuntimą paštu. Iš kairės sėdi svečiai iš Lietuvos: Milda Stankienė, Angelė Macelienė, Lioginas Būga, Petronėlė Vaičekauskienė, Anicetas Stonkus.

II eilėje: Benediktas Kaminskas - TA Administratorius, Jonė Žitkevičienė - Savaronių tarnybos Seniūnė, Anelė Latvienė, Antanina Kalvailienė, Teresė Jurgelaitienė, Monika Venckienė, Marcelė Matulionienė, Stasys Šiuškus, Jonas Vencus.

III eilėje: Pranas Binkus, Onutė Binkienė, Kazys Mieldažys - TA Redaktorius, Petras Mažylis, Juozas Bratiška, Ernestas Matulionis ir poetas Juozas Mikštas.

Gyvensim, kol skambės daina ...

Gerasis likimas lėmė į Australijos žemyną atvykti, kai Adelaidės ir Melbourno lietuvių chorai minėjo savo darbo keturiasdešimtmetį.

„Daina lietuviui visada buvo duona ir ginklas“ - sakė Adelaidės lietuvių choro administratorius Antanas Serelis.

Stebindami savo engėjus ir kankintojus, lietuviai su giesmėmis ir dainomis važiuoja į tremtį. Mūsų dainas girdėjo ir mūsų tautinius rūbus matė šaltos, nesvetingos Sibiro platybės ir drumzlini Jenisejaus choro dainavys. Ten su daina ir giesme tremtinė motina supo savo bedalį pirmagimį, išmokindama jį pirmųjų lietuviškų žodžių. Ten vergovėje lietuviškos siuvos sau tautinius rūbus, kad jais pasipuošusios galėtų pasivaikščioti šaltų upių pakrantėmis ir padainuoti.

Prieš keturiasdešimt metų, perkirtusi žemės rutulį, lietuviška daina nuskambėjo Australijos žemyn, primindama pasauliui apie lietuvių norą kalbėti savo kalba ir gyventi savo tėvų žemėje.

Chorų jubiliejiniai koncertai pagerbė savo pirmuosius dirigentus ir veteranus. Jų dar daug, pirmųjų lietuviškos dainos puoselėtojų, pasipuošusių tautiniais rūbais stovėjo choristų gretose, kiti metų naštos ar ligos prispausti jau sėdėjo klausytojų eilėse, braukdami ilgisio asarą.

Sios dienos lietuvių chorams dirigavo jauni, išeivijoje užaugę žmonės, nudžiuginę savo patyrimu, taisyklinga tartimi ir meile tėvų žemei. Tai V. Straukas, N. Masiulytė-Stapleton, D. Levickienė ir B. Prašmutaitė.

Paliekant svetimą lietuviškai kalbančią Australiją, norisi padėkoti žmonėms, gimusiems prie Dubysos, Nemuno, Neris už tai, kad perdavė Tėvynės meilę savo vaikams. Ji skambėjo Birutės Saulytės-Kymantienės balse, jos mažų dukrelių veiduose ir lietuviškai tariamuose žodžiuose, tokiuose brangiuose svetimame krašte augančių vaikų lūpose.

Norisi padėkoti Australijos Lietuvių šviestomenei: med. dr. J. Kunca, K. Lynikai, A. Pociui, kun. dr. Pr. Daukniui, „Tėviškės aidų“ redaktoriui K. Mieldažiui, žurnalistui Straukui ir visiems lietuviams už lietuviškos puoselėjimą ir nuoširdžią tėvynę teikiamą pagalbą.

Niūriais lietuviškos naikinimo metais tėvynė jautė brolišką išeivijos paramą iš Amerikos ir Australijos žemynų. Iki mūsų atėdavo užtarantys jūsų balsai. Jūs materialiai rėmėte vargę paliktas savo motinas, brolius, seseris ir todėl atgimstančioje Lietuvoje norisi girdėti ryškesnius jūsų balsus ir kaip galima dažniau regėti jūsų veidus.

Norisi padėkoti savo ir visų Australijoje viešinių lietuvių vardu giminiams ir visiems mūsų tautiečiams už jų nuoširdumą ir širdies šilumą. Atsilygindami mes paliecame čia savo širdies dalelę. Ačiū!

„Vardan tos Lietuvos - vienybė tezydi“.

Gyd. Filomena Taunytė
Lietuvos žurnalistų Sąjungos narė.

Štai užbaigėm dar vienerius mokslo metus

Melburno parapijos mokykla užbaigė 1989 mokslo metus gruodžio 10 dieną. To ryto pamoka buvo skirta pasiruošimui dienos iškilimams. Mokykla dalyvavo pamaldose, o po pietų atliko įdomią programą Lietuvių namuose, ir ten buvo išdalinami pažymėjimai ir premijos.

Į bažnyčią mokiniai įvygiavo organizuoti, nešdami savo nupieštas ir papuoštas, tėveliams skirtas, kalėdines korteles, kurias jie gražiai išstatė ant altoriaus pašventinimui. Pamaldų metu giedojo ne tik Parapijos choras, bet ir mokyklos choras. Mokiniai pagiedojo „Marija, Marija“, „Jėzau, pas mane ateiki“ ir „Štai užbaigėm auką gausią“. Smuiku akompanavo Danius Aras, klarnetu Steponas Levickis, Dirigavo mokyklos dainavimo mokytoja Bronė Staugaitienė. Mišioms tarnavo keturi klapčiukai - du buvę mokiniai ir du nauji, ketvirto skyriaus berniukai, Girius Antanaitis ir Linas Jokubaitis. Skaitinius atliko Linutė Didžytė, Linas Kaladė, Eugenijus Klimas, Danius Aras. Aukas taip pat atnešė mokiniai. Kun. dr. Pr. Dauknyš savo pamokslė pasidžiaugė jaunųjų pastangomis ir išreiškė didelę pagarbą, mokytojams bei tėveliams ir seneliams, ypatingai motinoms, už jų pasišventimą auklėjant vaikus lietuviškai. Jis paragino parapijiečius prikalbinti savo draugus ir gimines, kad leistų daugiau vaikų į Parapijos mokyklą.

Pietums dėrelių parūpino mokyklos tėvų komiteto pirmininkas, Rimas Mickus. Programą po pietų pravedė visi trys baigiantieji mokiniai, Linutė Didžytė, Linas Kaladė, Eugenijus Klimas. Pirmiausiai tėveliams buvo įteikiamos kalėdinės kortelės, kurios anksčiau puošė altorių. Tuo tarpu darželiukai ruošėsi savo pirmam pasirodymui scenoje. Pasigirdo lietuviškos dainos garsai, atsivėrė uždanga ir pradėjo šokti „voveraitės“. Bešokdamos šeši dėl riešutų. Taip penki būsimieji mokiniai parodė savo sceninius gabumus. Sekė juokdarius Lino Kaladės ir Eugenijaus Klimo „šypsuliai“: - Ko verki, anūkėli? - Valiau paukščiuko narvelį, ir dingo paukščiukas. - Tai, kaip tu valai? - Su dulkių siurbliu ... Kai vėl atsivėrė uždanga, prieš akis pasirodė „Stebuklinga žaislų

krautuvė“, kurioje Krautuvininkas (Girius Antanaitis) buvo bevalas dulkes nuo žaislų. Įeina Ponia iš Amerikos (Dalia Didžytė) su Drauge iš Lietuvos (Daiva Statkutė) ir nori pirkti lietuviškai kalbančių žaislų. Žaislai užsukti pademonstruoja savo sugebėjimus. Kiekvienas padeklamuoja po eilėraštį lietuviškai, o lėlija pora Jonukas (Audrius Skeivys) ir Gretutė (Ginta Statkutė) ponias labiausiai sužavi. Jos nori po vieną nusipirkti ir vežtis namo. Ponioms laikinai išėjus, Laivo kapitonas (Linas Jokubaitis) sugalvoja būdą, kaip ponias atbaidyti, kad nepirktų ir neatsikirtų gerų draugų. Ponioms sugrįžus žaislai jau nuoduoda užmiršę lietuviškai ir tebemoką tik „disco“ šokius šokti. Ponių pasipiktinusių išvyksta.

Siame vaidinime dalyvavo 15 mokinių nuo 1-mo iki 4-to skyriaus. Penktos skyriaus šiais metais nesant, sekantis pasirodė 6-tas skyrius. Jo trys mokiniai perskaitė po įdomų lietuvišką padavimą. Tada pasigirdo akordeono muzikos juostelė ir prasidėjo tautiniai šokiai. „Gintarėlių“ tautinių šokių grupė pašoko trys gana ilgus šokius. Vienas malonumas žiūrėti, kaip tokie maži vaikučiai gražiai šoka. Pusė jų dar priešmokyklinio amžiaus, bet kad šoka, tai šoka - į taktą ir su dideliu ūpu. Jiems nebuvo pagailėta katūčių. Lygiai taip pat maloniai natėikė mokyklos choras, padainavęs trys dainas su klarneto ir smuiko palyda. Tačiau prieš tai dar pasirodė 7-tas ir 6-tas skyrius su vaizdeliu apie žmogaus amžiaus etapus, kuris buvo labai vykusiai atliktas. Buvo ir progos dar sykį pasijuokti, kai Linas Kaladė su Danium Aru išėjo su pluoštu „kalėdinių šypsenų“: - Kodėl tu neini į mokyklos choro repetitijas? Juk Kalėdos čia pat, o giesmių nemokėsi! - Kad mokytoja moko giedoti dviem balsais, o aš tik vieną balsą teturiu ... Po juokų visi trys 7-to skyriaus mokiniai padeklamavo po puosmelį Maironio eilėraščio „Mylėk, lietuvi, tą brangią žemę“. Paskutinis programos numeris buvo choras. Chorui pradėjus trauktis nuo scenos staiga jo tarpe atsirado Kalėdų Senis su maišu gėrybių. Tuojaus nieko neraginami ant scenos sulipo visi salėje estantys vaikai ir kiekvienam teko po dovanelę.

Visiems vėl nurimus, vyko

rimtoji programos dalis. Vedėjas Petras Aras pakvietė į sceną Australijos Lietuvių Fondo pirmininką, R. Semetą, kuris mokytojams idavė Fondo parūpintas premijas geriausiems mokiniams. Taip mokytojai savo mokiniams įteikė pažymėjimus ir Fondo premijas, kartu ir po spalvingą lietuvišką aplanką nuo tėvų komiteto. Darželio mokytoja, Regina Bukauskaitė-Tedesco savo auklėtiniams padavė po lietuvišką lipinuką. 1-mo skyriaus mokytoja, Rūta Jokubaitienė savo du mokinius vienodai apdovanojo, abu esą pavyzdgingi. Taip pat padarė Petras Aras, kuris mokė lietuviškai nekalbančiuosius, ir Jieva Ariėnė, kuri mokė 2-4 skyrių. 6-to skyriaus mokytoja, Danutė Strungienė, pareiškė, kad Danius Aras baigė geriausiai, nors abi skyriaus mergaitės ne daug nuėjo atsiliko. 7-tą skyrių geriausiai baigė Linutė Didžytė, antroje vietoje Linas Kaladė. Šį baigiamąjį skyrių pirmą pusmetį mokė Dalia Didžienė. Antrą pusmetį ją pavadavo iš „pasišoj“ sugrįžusi Jonė Zitkevičienė. Tariusi atsiveikimo žodi septintokams, ponia Zitkevičienė jiems įteikė užsipelnytus pažymėjimus, premijas, ir pakvietė Dalią Didžienę dar jiems įteikti po gražų, kietais viršeliais aplanką. Mokinių vardu padėkos ir atsiveikimo kalbą pasakė Linutė Didžytė.

Australijos Lietuvių Fondas šiais

Rimas Strunga
Melburno Lietuvių Parapijos Sekmadienio mokyklos mokinys priėmė Pirmąją šv. Komuniją šv. Jono bažnyčioje 1989.XII.12. Jį prie altoriaus allydėjo visa mokykla. Foto: Antanas Jankevičius.

metais buvo paskyręs pinigų ir mokytojams. R. Semetatuos pinigus įteikė mokytojams.

Spalio mėnesį įvykusio ALB Svetimo tarybos rašinių konkurso pažymėjimus ir premijas šią progą įteikė tarybos atstovė, Jieva Ariėnė. Ji išvardino visus 23 Melburno mokinius dalyvavusius konkurse. Kiekvienam buvo skirtas pažymėjimas už dalyvavimą, o laimėtojai gavo premijas. Premijas pelnė Ginta Statkutė ir Audrius Skeivys už temą „Mano meškukas“, Albina Strungaitė už „Mano mokykla, Lina Didžytė ir Petras Aras už „Sratinuko nuotykius“, Andrius Kaladė už „Mano kelionė į Lietuvą“. Andrius gražiai padėkojo Svetimo tarybai už jam įteiktą premiją.

Baigdamas savo kadenciją, kaip mokyklos vedėjas, Petras Aras padėkojo mokytojams už malonų bendradarbiavimą ir mokiniams už kantrybę. Jis palinkėjo mokyklai eiti pirmyn ir nenukrypti nuo savo originalaus tikslo. Jis pasveikino sutikusį toliau vedėjauti Audrių Balbatą. Mokyklos globėjas, Kun. dr. Pr. Dauknyš, padėkojo visiems mokytojams, ypatingai tautinių šokių mokytojai, Daliai Antanaitienei ir dainavimo mokytojai, Bronėi Staugaitienei, už įdėtą darbą. Petru Arui kunigas padovanojo gražų ir vertingą p. Jeršovo išdrožintą, tvorele aptvertą, lietuvišką kryžių.

J.A.

Melbourno lietuvių inžinierių ir architektų žiniai

Informacinis pranešimas Melbournie gyvenantiems Inžinieriams ir Architektams įvyks vasario mėn. 15d. Lietuvių Namuose 7.30 val.vak. Kviečiame visus inžinierius ir Architektus susirinkime dalyvauti.

K. Mieldažys

Aukos Australijos Lietuvių

A.A. Vinciu Žiogui tragiškai žuvus vietoj gėlių: Po \$20 V.G.Ališauskas (810), J.Balčiūnas (1180), Z.E.Mackevičiai (100), A.Muceniekas (125), V.Stagis (1310), J.Sniras (400), V.Pošiūnas (65) ir J.J.Zalkauskai (385). Po \$10 V.Alekna (50), V.A.Baltrukoniai (215), V.P.Cerakavičiai (168), M.Kemešienė (147), E.Margan-Marganavičius (85), J.Mikštas (233), J.B.Makuliai (141) ir V.Lazauskas (112). \$5 A.A.Ramanauskas (154).

A.A. K.Karosienės atminimui: Po \$5 J.V.Zitkevičiai (45) ir E.Markonienė (162).

A.A. E. Balčiūnienės atminimui jos mirties metinėse: \$25 Dr. V.R.Billson (75), \$10 A.Bajoras (86).

Nuoširdus aciū visiems už prasmingą pagerbimą mirusiųjų. Vincas Ališauskas AL Fondo išdininkas

Religijos pamokos vidurinėse mokyklose

Lietuvoje priimtas sprendimas, leidžiantis vidurinėse mokyklose organizuoti tikybos fakultatyvines pamokas pagal tėvų raštiškus pareiškimus. Šios pamokos vyks vidurinėse mokyklose. Pamokas ves kunigai, kuriuos skirs Lietuvos Bažnyčia. Tad norisi palinkėti, kad kuo didesnė jaunimo dalis išgirstų ir suprastų Dievo žodi. J.B.

Tai Neringos-Julijos Mockutės ir Kevin-Gerard Lane. Neringa ir Kevin, penkių metų būdami, lankė tą pačią specialią mokyklą. Tuo laiku nenujautė kas įvyks po dvidešimties metų, bet jų širdelės artėjo ir artėjo ir štai 1989 metų gruodžio mėn. 16 dieną jie susituokė.

Neringą išlydi tėveliai, Dita ir Vytautas Mockai ir sesutė Vilija. Visi sustoja tėvelių gražiame sode, prie lietuviško koplytstulpio, atsisveikinimui, kurį pastatė į vestuves atvykęs iš Sydnejaus K.Belkus.

Neringos seneliai stovi lyg sukaustyti, ypatingai močiutė. Už vartų laukia takas, nutiestas vyšnios spalvos kilimu ir tos pačios spalvos puošnūs Jaguarai.

Tėvelis išvažiuoja su dukryte, o mamytė su pamergėm, kurias Neringa pasikvietė - tai sesutė Vilija, jos draugė nuo penkių metų iki dabar - Susan Lynn ir pusseserės Birutės dukrytė Gražina Kymantaitė, su gėlių krepšeliu.

Mamytė Dita, sesutė Vilija ir Neringa mokėsi Our Ladies College Heidelberg, todėl ir pasirinko šią kuklią StJohn's bažnytelę ir kuniga, kuris Neringa ir Kevin mokino ir paruošė katalikiškam gyvenimui.

Kada Neringos tėveliai susituokė prieš 28 metus juos bažnyčioje pasitiko, su gražiom giesmėm, Sambūrio choras, vad. A.Celnos, nes Ditos mamytė buvo sambūrietė, o gėlių mergytė, dar tik 7 metų buvo Birutė Saulytė - dabar jau Kymantienė, giedojo šešias giesmes, o jos dukrytė Gražina, 4-rių metų, buvo gėlių mergytė Neringai.

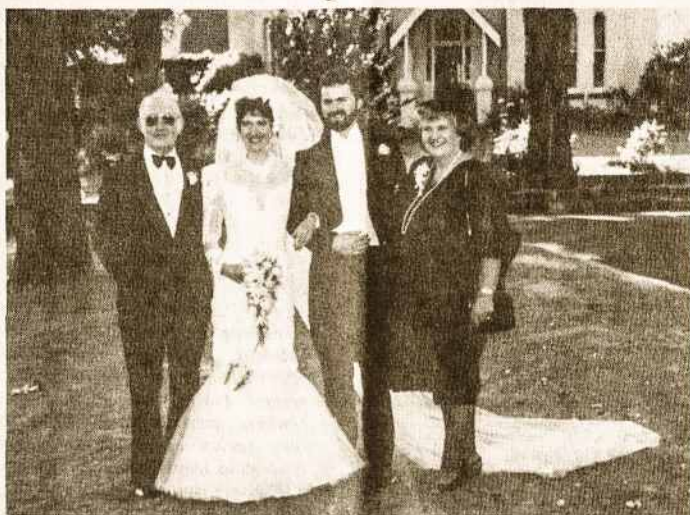
Iškilmingos mišios, su vargonų solo pasitinka ir išlydi Birutė Prašmutaitė. Jautrūs skaitymai pamergių ir pabrolių, jaunųjų uždegta žvakė, jų bendra malda, ir visi artinomės prie Dievo stalo. Vėliau linkėjimai jauniems Neringai ir Kevin Lane.

Kas važiuoti, kas pėsti visi rinkomės į The Centre Heidelberg, Conder Room, prie puikiai papuoštų stalų, po truputį vaišindamiesi, laukėm jaunųjų.

Neringos tėveliai ir Kevin mamytė pasitiko jaunuosius su duona ir druska. Prie vestuvinio stalo jų laukė trijų aukštų nepaprasto erožio vestuvinis pyragas ir du Raguočiai. Ir vėl Neringos akys nukrypo - kas juos kepė? Po pirmojo patiekalo pasistiprinus, pradėdam linksmintis ir štai staigmena - pamergė Vilija pasirodo tautiniuose rūbuose - kas nutiko? Ogi visa tautinių šokių grupė su šokiu Sadutė. Sakoma visa, nes net tik ką grįžusi iš Vasario 16-sios Gynnazijos Audra Šimkutė prisijungė. O gražumas ir grakštumas tų jaunų lietuvačių. Atsivedė ir nuotaką Neringą į vidurį ir visos kartu šoko, padabino Neringos galvą savo gelėm. Išjungė greitai į šokį ir Kevin. Net ir jauni australai susigraudino, nes suprato iš judesių ir muzikos garsų ką tas šokis reiškia.

Ankščiau Neringa šoko Gintaro grupė, o abu su Kevin šoko Šokdava grupė. Jų vadovė Dalia Antanaitinė su savo šokėjom, kurios ją taip myli ir jos klauso, tą staigmeną suruošė Neringos mamytei Ditai Mockienei. Ji „mama“ visos grupės. Jai negaila nei jėgų nei laiko. Net ir į Lietuvą rengiasi važiuoti kartu su grupe. Ji pro sąrašas kartojo: tas šokis brangiausias atpildas man.

Vestuvių diena

Nusiramainimui prasidėjo pietūs, o tie patiekalai toki skanūs.

Neringos tėvelis, geroj nuotaikoj, trumpai palinkėjo laimės jauniems. Neringos krikšto tėvelis Albinas Savickas sveikino angliškai su linkėjimais jauniems ir sugiedota „good Fellow“, o po to lietuviškai su „Ilgiausių metų“. Vėliau tęsėsi atsiųstų sveikinimų skaitymas, kurį atliko pabroliai. Paskutinis - jaunasis Kevin savo ir žmonos Neringos vardu, dėkojo Neringos tėveliams ir visiems dalyviams. Prisijungus Neringai, įteikė dovanėles pamergėm, pabroliams, tėveliams, p.Beverly Frazier, B.Kymantienei ir močiutei. Niekas neparodė ką jie gavo.

Prasidėjo linksmoji dalis.

Apšvietė raguočius kažkokiom žvaigždutėm, spraginėjančiom į visas puses, jaunieji perpiauna visus tris pyragus, o kas toliau dėjosi, taip ir neteko pamatyti, kai iš visų pusių fotografai apsupo.

Vėliau dingio jaunoji. Ir vėl vargo turėjo jaunikis - tik svečių pagalba atgavo jaunąją ir dabar jau saugojo ją.

Soko jauni, seni ir maži kol pavargo. Atsisveikinimo laikas. Sustoję ratu nedainavom, tik liūdni muzikos garsai lydėjo.

Gyvenkit laimingai ilgiausius metus, Aukščiausias telaimina Jūsų takus. Povestuvei kelionei jaunieji išskrido į Naująją Zelandiją ir grįžė, žadėjo ir vėl įsijungti į tautinius šokius. Laukiame sugrįžtant. Dalyvė

Kazimieras Uoka Amerikoje

Amerikiečių ir Amerikos lietuvių spauda plačiai pranešė apie Lietuvos Darbininkų sąjungos pirmininko Kazimiero Uokos viešnagę Jungtinėse Amerikos Vastybėse, ypač apie jo dalyvavimą amerikiečių darbininkų federacijos suvažiavime, Vašingtone, kur jis buvo ypatingai šiltai priimtas. Iš suvažiavime dalyvavusių daugiaus negu šimto užsienio darbininkų sąjungų atstovų, proga viešai pasveikinti delegatus buvo suteikta tikrai šešių kraštų darbininkų atstovam, būtent, Lietuvos, Vengrijos, Čilės, Pietų Afrikos, Hongkongo ir Lenkijos. Lenkų darbininkam atstovavo tuo metu Vašingtone viešėjęs Lech Walensa. Kalbėtojai, tarp jų ir Kazimieras

Uoka, buvo sutikti visų suvažiavimo dalyvių atstojimu ir ovacijomis. Plojimais buvo taip pat pertraukta Uokos kalba, kai jis užsiminė Lietuvos okupaciją 1940-ais metais, pažymėdamas, kad absoliuti dauguma lietuvių skaudžiai pergyveno jų tėvynę ištikusią tragediją, niekada nesusitaikė su Lietuvos okupacija ir visais įmanomais būdais jai priešinosi. Kazimieras Uoka pridūrė, kad Lietuvoje dabar palaipsniškai gimsta nauja Europos valstybė su savitu socialiniu gyvenimu. Lietuviai supranta savo misiją ir bando būti demokratijos idėjų tiltu toliau į Rytus. Kazimieras Uoka, po vizito Vašingtone, lanko kitus Amerikos miestus.

Adelaidės Kronika

Užbaigti Mokslo Metai

Savyje apjungusi dvi mokyklas Adelaidės lietuvių mokykla gruodžio 2 d. užbaigė pirmuosius mokslo metus. Pabaigtuvinis renginys įvyko Liet. kat. centro salėje. Mokyklos vedėjai E.Dryžienė pateikusi mokslo metų apžvalginį pranešimą buvo suvaidintas V.Baltučio parašytas ir E.Varnienės režisuotas vaidinimukas „Tėviškėlės beieškant“, kuriame pasireiškė visi mokiniai, ar tai bekeliaudami erdvėlaiviu ieškant Lietuvos, ar deklamuodami eilėraščius, šokdami tautinius šokius ir dainuodami lietuviškas dainas. Tautinius šokius paruošė A.Patupienė ir A.Pocius, dainas - N.Stapleton ir D.Kaminskienė.

Oficialiojoje programos dalyje mokyklos darbu tartuose žodžiuose pasidžiaugė ALB Svetimo tarybos pirm. I.I.Davis, kun. J.Petraitis, Apyl. v-bos pirm. J.Staciūnas ir mokyklos tėvų komiteto pirm. G.Kubilius. Sugiedotas Tautos himnas prisaukė Kalėdų senelį, kuris vaikus gausiai apdovanojo įvairiomis dovanomis.

Jubiliejinis Koncertas

Tautinių Šokių grupė „Zilvinas“ ir „Lituania“ choras savo 40 metų sukaktis atšventė bendram koncerte, kuris įvyko gruodžio 2 d. Lietuvių namuose. Pirmoje dalyje „Zilvinas“, kuriam vadovauja V.Straukas ir Br.Sabeckis, pašoko 7 šokius ir 2 šokius - Adelaidės liet. mokyklos vaikai. Antroje dalyje pasireiškė „Lituania“ choras, kuriam 2 dainas dirigavo N.Masiulytė-Stapleton, 2 - B.Mikužienė ir 3 - V.Straukas. Koncertą pašoktais šokiais užbaigė „Zilvinas“, Veteranų šokėjų grupė ir Senjorių šokėjų grupė. Padėkos žodžius tarė J.Vaboliene ir J.Staciūnas.

Tame vakaruškų fone truputį buvo gaila „Lituania“ choro, kurio 7 dainos ištirpo šokių sukuriuose, o ir nuotaika nepanašį į to paties choro praeityje rūpestingai paruoštus koncertus. Mišrainė ant jubiliejinio vaišių stalo lyg ir persilpnas valgis. Kūčios

Adelaidėje renginius dvigubusiai dviskaita lyg ir baigiasi. Jau antri metai pasitenkinama vienomis Kūčiomis, kurias visuomet rūpestingai paruošia ALK Moterų dr-ja. Gruodžio 24 d. Kūčių vakariene Liet. kat. centre pakilioje religinėje nuotaikoje gražiai pravedė Dr-jos pirm. E.Bulienė, pakvietusi kun. J.Petraitį sukalbėti Kūčių stalo maldas, samdusi susirinkusius pasveikinti tinkamą žodį. Kalėdines giesmes pravedė Pr.Pusdešris. Susirinkusių Kūčioms buvo apie 150.

Prisimintas Žurnalistas

Sausio 7 d. žmonos ir vaikų užprašytoje mišių aukoje buvo prisiminta liūdna 10 m. sukaktis Juozo Binkevičiaus mirties. A.A. Juozas buvo nuolatinis „Tėviškės aidų“ bendradarbis, politinių apžvalgų paruošėjas ir savo nuomonės pareiškėjas įvairiose ano meto aktualijose. Jo rami laikysena kuriant lietuvišką parapiją Adelaidėje ir ją ginant, buvo daugeliui gražiu pavyzdžiu karštuose nuomonių susikryžiuose.

Amžinąją laimę suteik jam, Viešpatie.

Pažangus lietuvis jaunuolis Australijos ALB Švietimo tarybos pranešimas Nr. 17

sostinėje

Canberra - Australijos sostinė. Žmonių dėmesį į ją atkreipia valdžios užsiėmimai ir sprendimai. Šalia to, atrodo mažai kas įdomaus iš to miesto išsivysto. Juo mažiau iš lietuvių tarpo. Canberros lietuvių kolonija maža, vos siekianti 350 asmenų. Tačiau 1989 metais aštuoniolikmetis Paulius Stepanas pasižymėjo savo akademiniais pasiekimais.

Paulius gimė Adelaidėje. Su tėvais - Daktaru Antanu ir Audrone Stepanais, pagyvenęs Europoje ir JAV, Canberroje mokintis pradėjo 1978 m. Lankė Marist College. Nuo ankstyvų dienų aiškiai reiškėsi stiprūs akademiniai polinkiai. Jau nuo 6-tos klasės pastoviai pirmavo matematikoje, anglų ir prancūzų kalbose, ir grynane moksle, ypač chemijoje. Paskutinįją 12-tąją abiturios klasę 1989 metais jisai baigė mokyklos pirmuoju („school dux“) nunešdamas premijas matematikoje, chemijoje, anglų ir prancūzų kalbose, bei taurę už tai, kad mokyklos pirmasis („dux“). Neužteko to: iš visos Australian Capital Territory valstijos, Paulius baigė abiturios metus su geriausiu pažymiu (Tertiary Education Score - TES), pasiekdamas aukščiausią 0.03% abiturientų lygį: kitaip sakant, pirmuoju iš virš 3,000 moksleivių. Už atsiemus, suteikta jam University of NSW Co-op Business-Linked Education stipendija computer Engineering kursui (kuriam 1989 metais skirta tik 4 stipendijų). Tačiau jis žada tęsti aukštuosius mokslus Canberros Australian National University, studijuojant kompiuterių inžineriją.

Pauliaus akademiniai polinkiai reiškėsi ne tik mokykloje, bet ir valstybiniuose bei tautiniuose konkursuose, kur jau nuo 1984 m. pradėjo laimėti įvairias premijas ir pažymėjimus gryno mokslo, prancūzų ir anglų kalbos, bet ypatingai matematikos srityse. Iš visų, galbūt aukščiausias jo atsiemus 1989 metais, tai kad jis buvo išrinktas vienas iš keturių moksleivių atstovauti Australiją XII-toje Tarptautinėje Chemijos Olimpijadoje, Halle, Rytų Vokietijoje.

Lygiagrečiai su mokslo ji domina stovyklavimas. Pradėjęs su Canberros Baltijos tunto skautais, jis stropiai dalyvavo mokyklos organizuotame Duke of Edinburgh Award Scheme, peržengdamas bronzos, sidabro laipsnius ir 1989 m. pasiekdamas aukso laipsnį ir vadovo lygį. Šios organizacijos tikslas paruošti jaunuolius apsieiti su Australijos gamtos įvairiomis ypatybėmis, nuo snieguotų Alpių iki sausrotų dykumų.

Lietuviškoje veikloje šalia skautų Paulius šoko tautinius šokius Canberros „Audejėlės“ grupėje ir turėjo įnašą įvairiuose minėjimuose. Jo lietuviškas akiratis praplito jam dalyvaujant VI Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Stovykloje 1987/1988 metais.

Intensyvūs akademiniai darbai reikalauja tinkamo išsiblaškymo, jaunuolis domisi muzika ir kompiuteriniais žaidimais. Mėgsta rašyti savo kompiuterines programas. Su draugais žaidžia fantaziją lavinantį „Dungeons and Dragons“ žaidimą ir rimtai lošia kortoms „Bridge“. Patinka jam jodinėti arkliais, ir šaudyti strėlėm (archery). Vis labiau skundžiasi kad nelieka jam laiko skaityti knygų, bet visvien įveikia vieną ar kitą į savaitę. Dėl įvairumo 1989 m. jis pasiekė rajoninius finalus Lions Prudential Youth of the Year Quest.

Studijų kelią jis 1990 metais pertrauks kad galėtų lankyti Vasario 16-tos gimnaziją. Nori išmokti vokiečių kalbą ir praturtinti savo lietuviškos lobyną. Kartu su tėvais žada aplankyti

Paulius Stepanas su mokyklos baigimo pažymiais ir taurė už baigimą mokyklos pirmuoju abiturientu („School Dux“) Marist College.

Lietuvą ir susidarius palankiom sąlygom gal tenai pastudijuos kelis mėnesius.

Sito pasižymėjusio jauno Canberros lietuvių Pauliaus Stepano ateiti bei karjerą verta sekti.

„Kazys“

1. Dėmesio jaunime (iki 30 m. amžiaus) / Sužinojome, kad nemaža dalis mūsų aktyviausių jaunimo dalyvaus š.m. Vasarą Dainų Šventėje Lietuvoje. Todėl konkurso terminas pratęsimas iki lapkričio mėn. 30 d. Rašinius apie „Sibiro tremtinius“ arba „Partizanų kovos“ galima rašyti lietuvių ir anglų kalbomis. Dėl kitų informacijų, prašome kreiptis nas Mariną Cox Sydnejuje, Andrių Vaitiekūną Melbourne ir Daną Baltutytę ir Isoldą I. Davis Adelaidėje.

2. Sveikiname visus abiturientus išlaikiusius valstybinius brandos atestato lietuvių kalbos egzaminus. Kandidatai iki 18 m. išlaikę geriausiu pažymiu lietuvių kalbos egzaminus NSW, Victorijoje ir Pietų Australijoje laimės Pulgio Andriūšo premiją. Neriboto amžiaus kandidatai išlaikę tuos pačius egzaminus gali tikėtis Australijos Lietuvių Fondo premijos.

3. Siūlome jaunimui rimtai susidomėti veikiančiomis jaunimo teatro grupėmis. Vaidinti smagu, o kalbėdami daugiau lietuviškai padarysite geresnę pažangą kalboje, kurios jums tikrai prireiks

draugaujant su jaunais lietuviams svečiais Australijoje ir svečiuose Lietuvoje. Šia proga sveikiname Melbourne ir Adelaidės jaunuosius vaidilus. Jūsų pastangos ir atsiemus buvo publikos gerai įvertinti.

4. Džiaugiamės, kad Filomena Luckienė Brisbanėje ir poetė bei pedagogė Aldona Vesčiūnaitė-Janavičienė sutiko į Svetimo Tarybos nares. Sveikiname naujas nares ir dėkojame už pažadėtą pagalbą.

5. Mokytojai ir jaunų šeimų tėveliai! Dar vis laukiame atsakymo dėl penkių pasakų vaidajuostės SISTEMOS iš Gražinos Kamantinės JAV-se. Australijoje ir Amerikoje naudojamus vaidajuosčių sistemas yra skirtingos. Užsiskant reikia pasitikrinti ar jos sutampa.

6. Neakivaizdinio lietuvių kalbos kurso išleidimas JAV-se bus kiek pavėluotas. Turėjome jį gauti prieš Kalėdas. Sužinojome, kad jis teiseis apie kovo mėn. galą.

Isolda I. Davis
ALB Švietimo Tarybos Pirmininkė

PONTIFICIO COLLEGIO LITUANO

S. CASIMIRO

Via Casalmonferrato, 20
00182 Roma - ITALIA
Tel. (06) 75.93.724 - 75.94.908

SVARBESNI ĮVYKIAI PONTIFIKALINĖJE ŠVENTO KAZIMIERO LIETUVIŲ KOLEGIJOJE - ROMOJE: Sausio 1 - gruodžio 31, 1989

SAUSIO 4: Iš Lietuvos atvyko mons. Juozas Žemaitis, kunigai dr. Petras Puzaras, Pranciškus Tamulevičius ir Medardas Čeponis.

- 5: Lietuviai kunigai koncelebravo Šv. Mišias su Šv. Tėvu.
- 9: Atvyko arkiv. Jonas Bulaitis, Pro Nuncijus Irane.
- 12: Kunigų iš Lietuvos trijų dienų ekskursija. Juos palydi arkiv. J. Bulaitis, prel. Alg. A. Bartkus ir kun. V. Delinikaitis.
- 17: Keturių Lietuvių Kunigų išleistuvės Kolegijoje.
- 19: Atvyko kun. Alfonsas Svarinskas.
- 25: Atvyko kard. V. Sladkevičius lydymas vysk. Vlodo Michelevičiaus.
- 27: Atvyko vyskupas Paulius A. Baltakis, O.F.M.
- 28: Iškilmingos Mišios palaimintojo Jurgio Matulaičio garbei. Su Kardinolu koncelebravo Tėvų Marijonų Generolas kun. Donaldas Petraitis ir Kolegijos rektorius prel. A. Bartkus.
- 31: Vysk. P. Baltakis, lydymas prel. A. Bartkaus, aplankė Asižių, kur abu koncelebravo Šv. Mišias prie Šv. Pranciškaus kapo.

VASARIO 1: Romos lietuvių Kunigų susitikimas su Vysk. P. Baltakiu. Atgaivinta Italijos Lietuvių Kunigų Vienybė.

- 2: Kard. V. Sladkevičius aplankė Paryžiaus kardinolas Jean-Marie Lustiger, prieš vykdamas į Lietuvą.
- 4: Atvyko ir apsigyveno Villa Lituania arkiv. Audrys Bačkis, Pro Nuncijus Olandijoje.
- 5: Vilniaus Katedros atgavimo proga kard. V. Sladkevičius Šv. Mišios ir pamokslas Lietuvai, per Vatikano radiją.
- 19: Lietuvos Nepriklausomybės minėjimas. Dalyvavo būrys svečių iš Lietuvos. Paskaitą skaitė prel. Dr. Vytautas Kazlauskas.

KOVO 4: Šv. Kazimiero, Kolegijos globėjo šventė: Šv. Mišias atnašavo ir pamokslą pasakė Vatikano aukštas pareigūnas arkiv. Paulius Marcinkus. Vaisės Villa Lituania svečių namuose.

- 11: Kolegija priėmė globoti 7 jaunuolius, politinius pabėgėlius iš Estijos.
- 12: Paminėta Mons. A. Jonušo 40-ties m. Kunigystės sukaktis kurioje dalyvavo ir Oklahoma arkivyskupas Charles Saladka.
- 23: Gryžo Vysk. A. Deksnys ir prel. P. Jatulis iš Vokietijos į Romą.
- 27: Atvyko prel. A. Bunga, lietuvių pastoračijos Vokietijoje kapelionas 28 ir 29 vasarės vokišku alumi ir dešromis, atvežtais prel. A. Bungos.

BALANDŽIO 11: Lietuvos Muzikos Konservatorijos grupė iš Vilniaus, lydima prel. Rektoriaus, dalyvavo Šv. Tėvo Mišiose. Jo privačioje koplyčioje. Po Mišių privati audiencija.

- 12: Atvyko iš Lietuvos vysk. Antanas Vaičius ir Juozas Preikšas.
- 17: Vyskupai A. Vaičius ir J. Preikšas, lydimi prel. Rektoriaus, pasimatė su Šv. Tėvu.

GEGUŽES 21: J.E. Vyskupo A. Deksnio 20 metų vyskupystės sukakties šventė Vokietijoje iš Kolegijos dalyvavo Prel. L. Tulaba, prel. A. Bartkus, prel. K. Dobrovolskis ir kun. Petras Cemeška.

- 30: Iš Australijos, Kolegiją aplankė buvęs studentas H. Antanaitis, vykstantis į Lietuvą.

BIRŽELIO 5: Iš Floridos aplankė Kolegijos geradaris kun. A. Čepanis.

- 11: Iš Lietuvos aplankė Kolegiją kun. Saulius Filipavičius.
- 16: Kun. Petras Cemeška apgynė disertaciją Šv. Tomo Akviniečio Universitete (Angelicum).
- 19: Savo 50 metų kunigystės jubiliejų atšvėsti atvyko į Romą (Kolegiją) kunigai J. Pakalniškis ir V. Pikturna. Abu sukaktuviminkai lydimi prel. Rektoriaus, 21 d. koncelebravo Šv. Mišias su Šv. Tėvu, jo koplyčioje. Po Mišių sekė privati audiencija.
- 27: Kolegijoje pagerbėme Pakalniškio ir Piktornos kunigystės aukštųjų jubiliejų ir kun. Joną, jo vardadienio proga.

Liepos - Rugsėjo - Rugsėjo mėnesiais Kolegija užsidaro. Studentai išvyksta į savo namus, parapijas ir vyskupijas

LIEPOS 3: Kolegiją atvyko Vysk. Paulius A. Baltakis, O.F.M.

- 4: Atvyko buv. Kolegijos auklėtinis kun. A. Rubšys susitikti su savo Broliu iš Lietuvos. Liepos 26 d. Rubšiai susitinka su Šv. Tėvu.
- 19: Kolegiją aplankė „Atžalynas“, grupė jaunuolių iš Lietuvos.

RUGPJŪCIO 1: Seserys fatimietės įsisteigia savo provinciją Kolegijos ūkyje-vasarnamyje (Tivoli).

- 5: Vyčių seime Čikagoje buvo įsteigta Šv. Kazimiero Kolegijos Gildija (St. Casimir's Guild). Jai vadovaus išrinktas direktorium tarybos pirmininkas Mr. Robert Boris iš Detroito.
- 25: Seserų Fatimiečių įsteigimo 25 metų sukakties minėjimas: su Šv. Tėvu Kastelgandolfo koncelebravo šių Seserų įsteigtas lietuvis kun. M. Valiukevičius ir Kolegijos Rektorius prel. Alg. Bartkus. Dalyvavo fatimietės ir prel. K. Dobrovolskis Kolegijos Vicerectorius, seserų globėjas.
- 29: I Villa Lituania atvyko Tallino Mokytojų Moterų choras 42 asmenų. Trečiadienį, 31 d. prel. Rektorius lydymas, dalyvavo pirmą bendroje audiencijoje, o paskui ir privačioje. Ketvirtadienį svečių namuose surengia mums koncertą.

- 30: I Kolegiją atvyko arkiv. Jonas Bulaitis, Pro Nuncijus Iranui.

RUGSĖJO 5: Apsilankė i Villa Lituania Lietuvos Muzikos Konservatorijos Choras (46 asmenys). Vakare surengiamas koncertas Romos lietuviams. Sekančią dieną, lydimi prel. Rektoriaus, dalyvauja bendroje Šv. Tėvo audiencijoje, kur turi su juo ir privatų susitikimą.

SPALIO 3: Atvyko iš Philadelphijos ruošis kunigystėn V. Volertas.

- 8: Aplanko Kolegiją naujai nominuotas Baltagudijai vyskupas Tadas Kondrusevičius, lydymas Šv. Dvasios klebono Vilniuje kun. Aleksandro Kaskevičiaus. Ta proga taip pat aplankė Kolegiją iš Lietuvos trys tėvai jezuitai: kunigai A. Boruta, A. Gražulis ir J. Danyla.
- 11: Atvyko iš Lietuvos J.E. Kardinolas V. Sladkevičius, Vysk. J. Žemaitis ir J. Matulaitis.
- 12: Iš Lietuvos atvyko studijoms i Kolegiją, Telšių vyskupijos, pirmas studentas kun. Sigitas (Benediktas) Jurčys, O.F.M.
- 23: Pagerbimas mūsų ūkyje naujai konsekruoto vyskupo Tado Kondrusevičiaus, Baltarusijos vyskupo, ir išleistuvės Lietuvos Kardinolo bei Jo palydovų. Dalyvavo arkiv. P. Marcinkus.
- 28: Atvyko „Vasario 16“ gimnazijos kapelionas ir buvęs Kolegijos auklėtinis Kun. Edis Putrimas su 4 mokiniais.
- 29: Prel. Antanas Bunga, Vokietijoje lietuvių sielovados direktorius lankydamsis Romoje-Kolegijoje, pavaišino visus gardžiu vokišku alumi su dešrelėmis ir kopūstais.
- 30: Atvyko iš Olandijos Pro Nuncijus arkiv. Audrys Bačkis.

LAPKRIČIO 2: Mišios Campo Verano kapinėse už Kolegijos geradaris ir tenai palaidotas dvasininkus. Su arkiv. A. Bačkio koncelebravo prel. A. Bartkus, prel. K. Dobrovolskis, prel. St. Žilys ir kun. Sigitas Jurčys. Mišiose dalyvavo būrys seserų Fatimiečių.

- 4-21: Prel. A. Jonušas ir jo kurso draugai, buvę kolegijos auklėtiniai, kun. Juozas Grabys ir kun. Petras Girčius, Romoje kartu atšventė savo kunigystės 40 metų sukaktį, Padėkos Mišias koncelebravo su Šv. Tėvu 9 d.

- 12: Iš Lietuvos atvyko į Romą Kauno arkivyskupiję kun. Jonas Ivanauskas, kard. V. Sladkevičiaus patvirtintas eti. Kolegijos preloko pareigas.
- 23: Per Paryžių iš Lietuvos atvyko i Romą Nijolė Sadūnaitė ir apsigyveno Villa Lituania.

GRUODŽIO 24: Bendros Kučios Kolegijoje. Perskaitomi Kolegijos geradarių, alumnų ir draugų sveikinimai. Koncelebravo Šv. Tėvas, nelygi Mišios už Kolegijos Geradarium, gyvus ir mirusius.

Šv. Kazimiero Kolegijos Rektorius, Vadovybė ir studentai šia proga išreiškia nuoširdžią padėką visiems kurie šių metų bėgyje vienaip ar kitaip prisiminė mūsų brangią Istaigą.

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Kun.Juozas Petrauskas Melbourno Arkivyskupo buvo paskirtas porai metų dirbti mūsų lietuvių parapijoje, šiam laikui pasibaigus, jis dabar paskirtas į Šv. Augustino parapiją Yarraville. Jo išleistuvėms buvo suruošti pietūs „Tėviškės Aidų“ ekspedicijos dalyviams baigus darbą. Kun.Pr.Dauknys tarė padėkos žodį už jo didelį pasižymėjimą Dievo tarnybai ir visi sugiedojo Valio! Ilgiausių Metų jam Valio!

Stasys Sedukis vedė Elena Petruilienę sausio 20d. Jungtvių apeigas atliko ir Jaunavedžių šv.Mišias aukėjo kun.Juozas Petrauskas. Pabrols - Benediktas Kaminskas, pamergė Danutė Zonienė.

Metines Rekolekcijas praves svečias iš Lietuvos kun.Vladas Rabašauskas mūsų šv.Jono bažnyčioje vasario 3d. šeštadienį: 4 val. išpažintys, šv.Mišios pamokslas, išpažintys. Sekmadienį vasario 4d. išpažintys nuo 11 val.

Už tragiškai žuvusį Vincą Žiogą keturnedėlio šv.Mišios per rekolekcijas vasario 3d.

Mūsų Lietuvių Parapijos Sekmadienio Mokykla mokslo metus pradeda vasario 18d. sekmadienį 10 val. ryto. Prašome visų gerbiamųjų Tėvelių, Tėvukų, ir Močiūčių, kad savo vaikus ir antukus suvežtų į pamokas, bus klasė ir nemokantiems lietuvių kalbos, veiks ir darželis. Kartu visi su atgimstančia Lietuva! Mokytojų ir Tėvų komiteto posėdis - konferencija Parapijos Namuose Kensingtone vasario 6d. antradienį 7.30 val. vak.

Mūsų parapijos išlaikymui aukėjo bendra suma: \$200 Z. Mackevičius, \$150 A.J.Lekniai, \$120 P.Bimba, \$120 A.Tomkevičius, \$110 A.J.Jankevičiai, \$100 E.K. Milinskas, \$75 Ina Kunciušienė Motinos A.A. Stefanijos Špokevičienės atminimui, \$75 V.D.Simankevičiai, po \$70 L.Milvydienė, V.Stankevičius, J.Zalkauskas, po \$60 V.Ališauskas, H.D.Kaladės, P.Mokūnas, A.Ročius, A.Sadauskas, Br.Smaliorius, S.A.Steponavičiai, po \$50 S.Aranuskienė, J.Balčiūnas, P.Cesonis, A.Z.Jokubaitis, J.Karla, J.Launikonis, J.Makšimienė, L.Pikelis, Aleksandra Pranauskienė, V.B.Vaitkus, Pr.Valionis, S.Verkys, po \$40 S.Bumblienė, J.Krikščionas, Balys Leitonas, S.Raštutis, Ona Rukšienienė, S.Savickienė, V.Sidabra, I.Stankus, J.Sėkienė, A.Zilinskas, po \$30 V.Jablonskienė, L.Katinas, A.Petraitiene, A.Rukšėnas, Vida Rutkauskienė, P.Venckus, po \$25 St.Pankevičienė, R.Savickas, J.Tamošiūnas, po \$20 St.Eimutis, Rūta Kenny, B.J. Oželiai, L.O. Prašmutas, V.Sabalaišauskas, E. Seženis, po \$15 Vl.Stasiūnas, P.Vaitiekaitis. Visiems aukojusiems nuoširdūs acitū, taip pat kartu prisuntusiems ir „Tėviškės Aidų“ prenumeratas. - kun.Pr. Dauknys.

Už A.A. Vincą Žiogą, tragiškai žuvusį, laidojant, šv.Mišios už jo sielą aukėjo: P.Alešiūnienė, Br.Aukštuolienė, A.V. Balnioniai ir Genė Baltutytė, S.Balsys, A.Z.Barilai, A.V. Bieliauskai, O.P.Binkai, M.Biretienė, J.Bražienė, O.J.Bratiškai, V.Bosikis, D.Brovedani ir N.Sukienė, J.J.Brūožiai, A.S.Butkai, Petras

Butkus, P.V.Cerakavičiai, E.V.Cižauskai, R.S.Dagys, E.Dainutienė, M.S.Eimučiai, St.Erminas, S.Grybienė, E.Grigalienė, A.V.Grikšelis, Ruth Grows, A.J.Jankevičiai, V.S.Jeršovai, I.Jokubauskienė, T.J.Jurgelaičiai, A.Kairaitis, J.A.Kairiai, A.G.Kaladės, Antanina Kalvaitienė, V.W. Kasperaitis, R.Kaunienė, L.Kilčiauskas, G.B. Kymantai, J.L.Kebliai, E.J.Krikščionai, T.Laukaitienė, Pranas Lazutka, A.J.Lekniai, V.T.Lubovicki, E.M.Matulioniai, P.Mažylis, M.Medeišienė, K.A. Mioldažiai, J.Mikštas, G.P.Mikuličius, V.M.Miliauskai, L.Milvydienė, Vytas ir Dita Mockai, Z.G.Mockevičiai, B.Naujokaitienė, B.J.Oželiai, L.Padgurskis, L.V.Petrusevičius, L.S.Pikeliai, Plečių šeima, B.Prašmutaitė, L.O.Prašmutai, M.Prašmutienė, Z.Pranckūnienė, Rita Rakūnienė, S.Ribačiauskienė, S.R.Rindzevičius, V.A.Ročiai, A.F.Ročius, L.G.Samsonai, J.Sarapinas, V.L.T.Sidabrai, J.Simutienė, Iz.Smilgevičius ir P.Diskis, E.V.Stagiai, J.A.Stankevičiai, V.D.Sparvelis, H.Statkuvienė, S.A.Steponavičiai, I.E.Stumbrai, R.E.Semetai, Seštokai, E.M.Sidlauskai, Pr.Svambarys, Vitas Sukevičius, J.B.Tamošiūnai, A.Urbonavičienė, Regina Umbražiūnienė, J.M. Vaitkus, J.J.Valaičiai, J.M.Venckai, I.Vilkiškienė, A.Vyšniauskienė, V.J.Zitkevičiai. Dauguma šių šv.Mišių atnašauti atiduota kitiems kunigams.

Rekolekcijos

Siemet Gavėnios Rekolekcijos vyks kiek anksčiau, kai iš Tėvynės Lietuvos savo giminių aplankyti į Adelaidę atvyko kun. Vladas Rabašauskas, Svėdasų klebonas, Panevėžio vyskupijos. Adelaidėje Lietuvių Katalikų Centre pas kun. Juozą Petraiti MIC, kartu visi aptarėme, kad mielas svečias pas mus galėtų praversti Rekolekcijas ir tai sutiko padaryti. Susisiekę su prelatu Petru Butku ir kun. Povilu Martūzu, nustatėme šią Rekolekcijų tvarką.

A delaidėje Rekolekcijos Lietuvių Sv. Kazimiero bažnyčioje sausio 26,27 ir 28 dienomis. Rekolekcijų tvarka skelbiama savo parapijos „Sventadienio Balse“.

Melbournie Rekolekcijos vyks Sv. Jono bažnyčioje vasario 3d. šeštadienį, 4 val.: pamokslas, išpažintys, šv. Mišios, per jas pamokslas, išpažintys. Sekmadienį, vasario 4d. išpažintys klausomos nuo 11 val. ir tolimesnė eiga kaip kiekvieną sekmadienį.

Ca nberroje Rekolekcijos vasario 7d., trečiadienį, St. Mary's Braddon, pradžia 5 val.: išpažintys, pamokslas, šv. Mišios, pamokslas.

Sydnejuje Rekolekcijos vasario 10d. šeštadienį 2 val. po pietų išpažintys, pamokslas, šv. Mišios, pamokslas, išpažintys. Sekmadienį išpažintys nuo 10 val. iki užbaigimo su šv. Mišiomis su pamokslu.

Visus lietuvius tikinčiuosius kviečiame gausiai dalyvauti šiose Rekolekcijose ir išgirsti Lietuvos kunigo tikėjimo žodį, kuris persekiojimuose gaivino tautą ir ją išvedė į naują atgimimą!

kun. Pr. Dauknys.

A.+A. Vincas Žiogas

Melbournie lietuvių sausio 10 d. sukrėtė žinia, išgirdus kad grįžtant iš Canberros auto nelaimėje žuvo Vincas Žiogas, o jo žmona Monika liko sunkiai sužeista, kuri netrukus lėktuvu buvo pristatyta į Alfred lignonę. Po operacijų ji sveiksta, priėmė Sv. Sakramentus.

Vincas Žiogas su žmona Monika ir visa savo šeima buvo dalis mūsų lietuviško gyvenimo Melbournie, dirbo įvairiose valdybose ir prie Lietuvių namų įvairiausių darbų.

Rožančius prie Vinco Žiogo karsto buvo kalbamas Tobin Bros. koplyčioje North Melbournie, prisirinkus čia pirmąjį kartą taip gausiai žmonių. Po Rožančiaus maldų, kun. Pr.Dauknys atsisveikino ALK Federacijos Valdybos vardu, kurioje Vincas energingai dirbo keturiuose kadencijose, Parapijos Sekmadienio mokyklos vardu, kur Vincas, jo vaikas čia besimokant, dirbo Tėvų komitete, Parapijos vardu, kai 1956 buvo nupirkta Parapijos namas, tai čia jie išgyveno virš 10 metų, atlikdami visus priežiūros darbus, Tautos Fondo Melbournie Atstovybės vardu, kai Monikai Žiogienei vadovaujant su visa savo šeima ir padėjėjais sudarė Tautos Fondo Rėmėjų Būrėlį, įvairiais paruošimais ir darbais uždirbę ir surinkę keliolika tūkstančių dolerių Tautos Fondui-VLIKo vedamai Lietuvos išlaisvinimo kovai. Atsisveikinimo žodį tarė Dr. Jonas Kunca - Bendruomenės ir Lietuvių klubo vardu, Dainos Sambūrio - Danutė Levickienė, Parapijos choro - K.Mioldažys, DLK Vytenio Šaulių kuopos - J.Kvietelaitis, Gyvojo Rožančiaus brolijos - L.Padgurskis, LKV Ramovės - V.Bosikis, kuris pateikė ir velionio Vinco Žiogo biografijos žinių, kad jis gimęs Staulių apskrityje, Lietuvos kariuomenėje auto rinktinėje užsitarnavo puskarininkio laipsnį, o Melbournie visur reikėsi prie darbų. Žiogų dukra Rūta šiandien yra Australijos armijos majoro laipsnio galestingoji sesuo, sūnus Eidas - Teismo šerifas ir Eido vaikai baigė mūsų Parapijos sekmadienio lietuvių mokyklą.

Laidotuvį šv. Mišios Sv. Jono bažnyčioje sutraukė vėl pilnutėlė bažnyčia, giedojo abu chorai - Dainos Sambūris ir Parapijos, diriguojant Petru Morkūnui, vargonuojant Zitai Prašmutaitei. Šv. Mišių skaitymus atliko velionio krikšto dukte Rasa Statkuvienė.

Fawkner kapinėse pašventinus kapą, sūnus Eidas Žiogas ant tėvelio karsto užberė žiupsnelį Lietuvos žemės ir visi sugiedojome Lietuvos himną ir Mariją, Mariją.

Sermenų vaises paruošė Daino Sambūrio choristės, dalyvavo čia virš poro šimtų žmonių, dar ir čia pasimeldus už velionį, visiems už dalyvavimą padėjo sūnus Eidas, dar kalbėjo Dainos Sambūrio valdybos pirm. Bronė Staugaitienė, Vladas Bosikis, Dr. Jonas Kunca, L.Padgurskis, Vincas Lazauskas.

Išėkis, mielas ir brangus Vincai, Viešpaties Ramybėje. PD

Prisimenant Vincą Žiogą

Taip kaip naktis užtemdo ...
Taip kaip saulė nusileidžia.
Tavo Vincai, gyvenimas priėjo prie galo,
Tavęs netekus, mus nuliūdina spaudžia.

Mielas Vincai, mes visi vargo keliu keliavom,
Turėjom gero ir blogo ...
Šis pasaulis, nėra gyvenimui amžinam.
Laikui atėjus, turime grįžti pastogėn Dievo.

Mes atsimenam Tavo vardą -
Ir įvertinam Tavo darbus.
Šioj žemėj, nieko nėra amžina,
Šios nelaimės, atsitikimas yra skaudus.

Mes meldžiamės už Tavo sielą ...
Mintimis, mes lydime į dangų.
Užjaučiame skausmo valandoje, Tavo šeima,
Ilgai prisiminsime savo tautietį brangų.

Pr. Bartaška

A.A. Vincui Žiogui

Melbournie Tautos Fondo atstovybės nariui tragiškai mirus, žmoną Moniką, sūnų Eidmantą su šeima, dukrą Rūtą ir visus gimines giliai užjaučia

Tautos Fondo Atstovybė Melbournie

A.A. VINCUI ŽIOGUI

eismo nelaimėje tragiškai žuvusiam, jo žmoną Moniką, sūnų Eidą su šeima, dukrą Rūtą ir artimuosius labai nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Stasys ir Ema Lipčiai

Padėka

Mano ligos metu visiems mane lankiusiems li goninėje, namuose, už korteles, raminančius paguodos žodžius, prisiminimą maldoje, gėles, įvairias dovanas ir bendrai visiems mane prisiminusiems dėkoju iš visos širdies.

Emilija Seikienė

Hobartas

Lietuvos Kariuomenės šventė

1989 m. lapkričio mėn. 25 d. paminėjome kariuomenės šventę. Į ponų Sikšnių patalpą susirinkome tie, kurie kas met susirenkame tos dienos paminėti. Galvos gal kiek žilėsnės, plikesnės - veiduose raukšlės gilesnės, gal daugiau jų. Bet akyse, žiėbta prieš daugelį metų, kibirkštis dar neužgesusi. Kurie dar galime - apsilankome, prisimename senus laikus, pasiklausome paskaitų apie Lietuvos kariuomenę, apie įvairius didvyrius.

Ir šį vakarą, su giliu susidomėjimu iš klausėme A.Kantvilos paskaitos, kurioje paminėjo kariuomenę Lietuvos laisvės laikais, priminė žiauria tragediją užklupusią paskutinių laisvės metų karius, kurie buvo pašaukti atlikti dviejų metų priverstą ir išstarnavo lygi karo pabaigos. Per tą laiką daugumai teko dėvėti ne tik Lietuvos kariuomenės uniformą, bet taip pat ir rusų ir vokiečių.

Aleksas nepamiršo paminėti ir vieno iš mūsų didvyrių - Vinco Kudirkos, kuris rodos nieko bendro su kariuomene neturėjo, bet jo „Varpas“ įskiepė Lietuvos liaudžiai laisvės troškimą, kas privedė prie nepriklausomybės atstatymo ir tuo pačiu prie kariuomenės įkūrimo. Alekso paskaitoj įvykis sekė įvyki, atvėjis liejosi su kitu nuo „Varpo pirmo skambesio lygi pirmų šūvių nepriklausomybės kovose ir Lietuvos kariuomenės įkūrimo.“

Minėjimą užbaigėme sugiedodami Tautos Himną, kartodami žodžius, kuriuos Vincas Kudirka parašė prieš daugelį metų ir kurie dar ir dabar lietuviai turi tiek daug reikšmės.

Po minėjimo, p.Sikšnius pavaišinio dalyvius užkandžiais, kuriuos jis labai skaniai pagamino. Už maistą sumokėjo Bendruomenės Valdyba.

Susirinkusių tarpe turėjome viešnią ir svečių iš Lietuvos - Augustavičiaus seserį ir jos sūnų Egidijų.

Kalėdų eglutė

Tik prieš porą savaitių buvome susirinkę minėti Kariuomenės Dieną, vis retėjantis būrys pražilusių buvusių kareivių. Siandieną, (gruodžio mėn. 3 d.) ukrainiečių salėje kaip bičių avily - ūžia, dūzgia įvairių garsų mišinys. Priešpasieniais sustatytų stalų vaišiniams motinos, tėvai, seneliai, senelės, tetos, dėdės... O po salę, kaip gyvas sidabras, bėgioja, klega, krikštauja įvairaus amžiaus vaikai. Apsilankęs į kitus bendruomenės parengimus, niekas neįspėtų, kad Hobarte yra tiek daug lietuvių ir tiek daug šios kartos prieauglio. Gaila, gal daugelis iš jų lietuviškai nekalba, bet ateity, gal kaip kuris iš jų perims bendruomenės vadovybę ir bus naudingi atsikuriančiai ar atsikurusiai Lietuvai.

Triukšmas aptyla kada stipriai į duris pasibeldęs įeina Kalėdų senis (Dainius Jurevič) su maišu dovanų ant nugaros. Kaip bičių spiečius jį apsupo vaikai. Jie deklamavo eilėraščius, dainavo daineles ir kaip mokėjo - mėgino pasirodyti prieš Kalėdų senį, kad gautų dovanų, kol senis susivyniojo ištuštintą maišą ir iškeliavo pasiruošti kitoms Kalėdoms.

Kalėdų eglutę paruošė ir dovanas nupirko moterų komitetas. Jų pastangos buvo įvertintos suaugusių ir mažų, betrengejų širdis labiausiai palietė šie padėkos žodžiai, vaikiška ranka įrašyti mažoj atvirutė: „Ačiū toms mieloms ponioms kurios padarė šią popietę ypatingai malonių laiku mums visiems“. Pasirašė - Cilia, Dominic ir Oliver Howes - ir Jeny su Kathy Flanagan. Pavardės ir vardai angliški, bet jų motinos yra lietuvės.

S.Augustavičius

A. Kantvilas, tarpe savo šeimos, žmonos Ninos anukų, dukrų ir žentų, atšventė dar vieną gimtadienį ir kartu pradėjo naują dešimtį.

Džiugo tunto stovykla

Melbourno Džiugo Tunto stovykla vyko sausio 2-7 d. Gilwell Parke, apie 70 km. į rytus nuo Melbourn, kur 1978 m. turėjome mūsų VI Tautinę Stovyklą. Čia virš 200 aktyvų eukaliptų miškas ir net pats Lordas Baden Powell išsireiškęs, kad reta skautų vadų lavinimo stovyklavietė pasaulyje gali prilygti šiam natūralaus grožio Viktorijos Gilwell Parkui.

Sioje stovykloje stovyklavo Džiugo tunto 90 skautų, skaučių ir svečių: 1 iš Lietuvos, 10 iš Adelaidės, 5 iš Sydnejaus, 1 iš Tasmanijos, visi kiti iš Melbourno. Stovyklos viršininku buvo Razono Seserijos Vadeivė s. Rasa Statkuvienė, adjutantais s.v. Zigmąs Jokubaitis, Brolijos vadas ps. Povilas Kviecinskas, Seserijos vadovė ps. Kristina Coxaitė. Skautiškų ženklų ir knygų krautuvėlė vedė Razono Tiekimo skyriaus vadovas ps.fil. Jonas Vizbaras. Virtuvės ir ūkvedžio pareigas atliko Bužina Kviecinskienė, Regina Firinauskienė, Romas Skeivys ir Tėvų komiteto pirmininkas Juozas Lukaitis. Švara palaikė Pranas Šukys, finansus - Nina Meiliūnienė.

Stovykla prasidėjo sausio 2 d. vėliavų pakelimu ir įsakymais: Irengti stovyklavietę, pastatyti palapines, jų papuošimus. Tai buvo karšta diena ir po darbų ėjom maudytis, prižiūrimi skautų vyčių. Buvo daug vyčių ir vyr. skaučių, tai pravedė įvairių programų. Sesė Rita Bruožytė davė Prityrusių skaučių [žodį]. Sesės Venta Jokubaitytė ir Albina Strungaitė - Skaučių [žodį]. Broliai - Ben ir Dan Žiziai, Michael Firinauskas ir Vytas Brazaitis - skautų [žodį]. Vyko įvairių skautiškų laipsnių pasiruošimo programos. Vilkiukai ir paukštytės, kurių buvo 25, paruošę visi išlaikė bent po 2 ar 3 specialybes, juos paruošė Prityrusių skautės.

Linkime Aleksui daug jėgų ir geros sveikatos, kad ne tik šio dešimtmečio pabaigos sulauktų, bet ir keletos sekancijų ir dar daug padirbėtų bendruomenės naudai. Hobarto Apylinkės Lietuvių Bendruomenės Valdyba

A.A. Jonas Steponaitis

mirė 1989 metais, gruodžio mėn. 12 d. Nors Jonas išgyveno Hobarte daugelį metų, su bendruomene ryšio beveik nepalaikė. Kūnas buvo sudegintas Cornelian kapinių Krematoriume. Poniai Steponaitienei, jos liūdesio metu, reiškiami gilią užuojautą. Hobaro Apylinkės Lietuvių Bendruomenės Valdyba

Teatro festivalyje

ALB Krašto Kultūros Taryba per Kalėdų Šventės suorganizavo Adelaidėje Australijos Lietuvių Teatro Festivalį gruodžio 28 ir 29 dienomis. Čia trumpai paminėsime akademinę dalį. Programa vyko Adelaidės Lietuvių Namuose iš ryto paskaitos, o vakarais teatrų spektakliai. Gruodžio 28d. rytą, Teatro Festivalį atidarė iš Melbourno atvykusi ALB Krašto Tarybos pirmininkė Dana Baltutienė. Čia pat stovuose buvo suruošta ir mūsų teatrų veiklos paroda, gausumas nuotrakų iš įvairių spektaklių, programų, memuarų. Šią parodą atidarė Adelaidės Bendruomenės pirmininkas Jonas Stačiūnas.

Tą rytą pirmąsias paskaitas pateikė D. Baltutienė apie Australijos lietuvių kultūrinę veiklą, jos problemas, kas iki šiol buvo padaryta, kas bus daroma, į ką kreipti dėmesį. Kitą paskaitą pateikė skulptorė Ieva Pocienė, surinkusi daug žinių apie lietuvių menininkus iš australų meno knygų, enciklopedijų, žurnalų. Abi paskaitos buvo labai įdomios.

Sekanciją gruodžio 29d. rytmetį paskaitas skaitė Viktoras Baltutis apie mūsų lietuvių teatrus. Algis Karazija pristatė Melbourno Jaunimo teatro 10 metų veiklos ir darbų apžvalgą. Australų teatrų režisierius ir direktorius Algis Butauskas kalbėjo apie australų teatrus, jų tendencijas.

Po kiekvienos paskaitos vyko diskusijos, pasiklausiant ar paryškinant iškeltas mintis, idėjas. Visų dalyvių vienbalsiai priimtas pasiūlymas, kad tos visos įdomios paskaitos būtų išleistos atskiru leidiniu, tą įvykdyti pažadėjo ALB Krašto Kultūros Tarybos prim. D. Baltutienė.

PD

NAUJAS PATARNAVIMAS
NORINTIEMS PASVEIKINTI
SAVO GIMINES AR DRAUGUS
LIETUVOJE

ZAIBO greitumu jūsų artimieji bus pasveikinti vardinių, jubiliejų, sukaktuvių, vestuvių, ar bet kokia kita proga. Sveikinimai ir dovanos pristatomos į namus.

Kreipkitės - atsakysime į visus jūsų klausimus.

ZAIBAS
13 Albany Drive
Mulgrave Vic. 3170
Tel. (03) 560 1265

TIKROS KATALIKŲ LAIDOTUVĖS

Mes tikime, kad mūsų uždavinys yra ne tik laidotuvės sutvarkyti profesionaliai ir ramiai, bet taip pat suprasti ir pagerbti suinteresuotų žmonių jausmus ir užtikrinti, kad laidotuvių sutvarkymas yra prasmingas ir tinkamas.

TOBIN BROTHERS FUNERAL DIRECTORS

Doncaster: 816 Doncaster Road.....	848 3666
East Burwood: 294 Burwood Highway....	232 9999
Frankston: 232 Cranbourne Road.....	789 6766
Glenroy: 111 Wheatsheaf Road.....	306 2044
Malvern: 1382 High Street.....	509 4811
Noble Park: 505 Princes Highway.....	546 7644
North Melbourne: 189 Boundary Road....	329 6144
Ringwood: 331 Maroondah Highway.....	870 8011
Berwick 21 Lyall Road.....	7075533
Moorabbin / Mentone 16 Tuck Street....	5559088
St. Albans 69 Alfreda Street....	3674333

KO-OPERATINĖ
KREDITO D-JA

"TALKA" veikia visų naudai...

ADELAIDE
MELBOURNE
SYDNEY

s. R.Statkuvienė